74STE JAARGANG No. 9905

VRIJDAG 30 AUGUSTUS 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

PRINSES BEATRIX begin volgend jaar naar Antillen en Suriname

Kroonprinses zal ongeveer twee weken in elk rijksdeel vertoeven

Willemstad. — Op uitnodiging van de Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen zal Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix in de maand februari van het volgende jaar een bezoek aan deze Rijksdelen brengen.

De Prinses zal zich eerst naar de Nederlandse Antillen begeven en daarna naar Suriname reizen. Gedurende dit bezoek, dat voor elk der Rijksdelen ongeveer twee weken zal duren en dat een eenvoudig karakter zal dragen, zal Hare Koninklijke Hoogheid in de gelegenheid zijn met de verschillende aspecten van de samenlevingen in Suriname en de Nederlandse Antillen kennis te maken.

Leeg bootje aangetroffen

Willemstad. — De kapitein van een Engels vrachtschip meldde gisteren, dat hij nabij Aruba een onbemand bootje de „Janet" heeft opgevist. De zaak word onderzocht.

Hondurees vliegtuig neergestort

Tegucigalpa. — Bij het vliegveld van Juticalpa in Honduras is gisteren een Hondurees vliegtuig neergestort. Vandaag werd bekendgemaakt dat de inzittenden — 9 passagiers en 3 bemanningsleden om het leven zijn gekomen.

. — De 83-jarige Franse ballonvaarder Georges Cormier is in Bretagne bij zijn 530e opstijging om het leven gekomen doordat de ballon tegen de grond sloeg.

. — In de afgelopen dagen zijn acht Denen door verdrinking om het leven gekomen. De meesten van hen vonden de dood, doordat hun zeilscheepjes vergingen.

Dezer dagen is op het Hilversumse gemeentehuis het huwelijk voltrokken tussen mej. Elly Strassburger, circusdirektrice, en de heer Harry E. S. Belli, circusdirekteur en dompteur. Op de foto: het paar voor het stadhuis.

Inter. Amerik. Econ. Conferentie sluit dag eerder

Buenos Aires. — De sluitingsbijeenkomst van de inter-Amerikaanse economische conferentie te Buenos Aires zal op 4 september worden gehouden in plaats van op 5 september. Zo besloot de coordinatiecommissie. In een communiqué, dat na afloop van de bijeenkomst der commissie werd gepubliceerd, wordt medegedeeld, dat door de gevorderde staat van de werkzaamheden der commissies 24 uur op het vastgestelde programma kon worden ingelopen.

De coordinatie-commissie besloot verder de leider van de Braziliaanse delegatie, de minister van financiën van Brazilië J. M. Alkmin, uit te nodigen de sluitingsrede uit te spreken, dit met goedkeuring van de voorzitter Vasena, die tevens voorzitter der coordinatie-commissie is. Vervolgens keurde de commssie de resoluties van Mexico en Chili goed, waarin aangedrongen wordt op een periodiek bijeenroepen van de interamerikaanse commissie, welke moties gezamenlijk zullen worden ingediend in de plenaire bijeenkomst.

Jeugdige Amerikaan wordt uit China gezet

Peking. — Shelby Tucker, een der Amerikaanse jongeren die aan het jeugdfestival te Moskou hebben deelgenomen en op uitnodiging van Peking naar communistisch China zijn gegaan, zal uit China worden gezet omdat hij geweigerd heeft zijn paspoort aan de Chinese autoriteiten te tonen. de 22-jarige Tucker, student in de rechten te Oxford, is afkomstig uit Pass Christian in Mississippi. Hij wilde zijn paspoort niet aan de Chinesen in handen geven omdat hij de Amerikaanse wetsvoorschriften niet wilde overtreden.

De Tsjechische premier Syroky zal op uitnodiging van de Indiase regering in januari 1958 een officieel bezoek aan India brengen.

Weer een vliegtuig in N.-Guinea neergestort

Twee doden

Hollandia. — Vrijdag is tijdens een lesvlucht enige mijlen ten zuiden van Biak een van de 3 juli in Ned N.-Guinea aangekomen Twin-Pioneers van de Luchtvaartmij „Kroonduif" (een dochter-onderneming van de KLM) neergestort.

Aan boord bevond zich alleen de uit twee personen bestaande bemanning, de vliegers J. Weekhout en B Gottschalk. Beide zijn om het leven gekomen. Slechts enkele wrakstukken werden geborgen. Aanvankelijk werd vernomen, dat het vliegtuig in brand raakte, doch dit werd slechts ten dele bevestigd. Een vaststaand feit is gebleken, dat een vleugel is afgebroken, waarna het vliegtuig is neergestort.

Er waren onmiddellijk reddingsacties aangevangen. In afwachting van de uitslag van het onderzoek is voor de overige Twin-Pioneers door de KLM een verbod tot opstijgen uitgevaardigd.

Na het ongeluk is o.a. Gouverneur van Baal per vliegtuig naar Biak vertrokken.

Naar het ANP verneemt waren de echtgenote van de verongelukte vlieger van Weekhout en haar twee kinderen zondagavond per vliegtuig uit Nederland naar Ned. Nieuw-Guinea vertrokken.

Vlieger Weekhout was sedert november 1956 bij de KLM. Hij was tevoren luitenant-ter-zee tweede klasse van de marineluchtvaartdienst.

Vlieger Gottschalk was voor zijn indiensttreding bij de KLM sergeant-majoor bij de marineluchtvaartdienst. Hij was gehuwd en had drie kinderen.

Plan voor gedeeltelijke ontwapening

WESTEN stelt voor kernwapens voor zelfverdediging toe te staan

In- en uitvoer van wapens moet door een raad van Beheer worden bestudeerd

Londen. — De Westelijke mogendheden op de ontwapeningsconferentie te Londen hebben voorgesteld het gebruik van kernwapens te verbieden behalve voor individuele en collectieve zelfverdediging. Dit voorstel is vervat in een Westelijk plan voor een overeenkomst over een gedeeltelijke ontwapening, dat door Stassen de Amerikaanse afgevaardigde, is ingediend.

Het Westen stelt voor dat drie maanden na het van kracht worden van de overeenkomst begonnen wordt aan een stelsel tot voorkoming van het lanceren van militaire apparaten in de wereldruimte. Regeling van in- en uitvoer van wapens zal worden bestudeerd door een internationaal raad van beheer.

Volgens de Westelijke mogendheden kunnen de in het plan vervatte voorstellen niet van elkaar worden gescheiden.

Het plan omvat de voorstellen die de Westelijke mogendheden deze zomer punt voor punt mondeling in de subcommissie voor ontwapening ter sprake hebben gebracht.

Belangrijke punten van het plan zijn reeds sterk veroordeeld door de Russische afgevaardigde, Valerian Zorin.

Onder de in het plan opgenomen Westelijke voorstellen zijn: opschorting van de proeven met kernwapens voor de tijd van twee jaar, instelling van zones voor luchtinspectie ter voorkoming van een verrassingsaanval, inkrimping van het aantal militairen van de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie, Groot Brittannië en Frankrijk tot bepaalde maxima en stopzetting van de produktie van kernwapens.

Elk land mag de uitvoering van zijn verplichtingen opschorten, indien het zijn veiligheid in gevaar acht gebracht als gevolg van een schending van het ontwapeningsverdrag door een ander land.

Aziatische griep verspreidt zich door ITALIE

Rome. — Volgens een mededeling van de Italiaanse Senator Angelo Mott, een hoge functionaris van de openbare gezondheidsdienst, verspreidt de Aziatische griep zich op het ogenblik door vijftien provincies van Italië. In enkele kleine plaatsen in het zuiden ligt tweederde van de bevolking in bed met influenza.

De bioskopen zijn gesloten.

Vanwege de geallieerde militaire posten in Zuid-Europa werd vernomen, dat 208 gevallen van de griep onder de militairen zijn waargenomen.

De politie in Bern heeft twee Nederlanders gearresteerd, die bij juweliers in Bern, Bazel en Geneve juwelen ter waarde van 65.000 Zwitserse frank hebben gestolen. De buit was in hun auto, die in beslag genomen is, verborgen. De namen van de gearresteerden zijn niet bekendgemaakt.

Rebellen uit Nicaragua in COSTA RICA gearresteerd

San Jose. — Troepen van Costa Rica hebben vandaag 15 rebellen uit Nicaragua gearresteerd, die trachtten het grondgebied van laatstgenoemde staat binnen te dringen.

Een vliegtuig van Nicaragua, dat boven het grensgebied tussen dit land en Costa Rica vloog om, naar men aanneemt, de bewegingen van de rebellen te ontdekken, is neergestort.

Stoffelijk overschot van Mussolini aan familie teruggegeven

Rome. — Vandaag is het lichaam van de vroegere Italiaanse dictator, Mussolini dat in een geheime grafkelder was bewaard, aan de weduwe Rachel Mussolini overgedragen.

Mussolini werd in april 1945 dicht bij de Zwitserse grens door een communistische partisaan doodgeschoten.

„Naar een Caraibisch gemeenschap"

Den Haag. — Het katholiek staatkundig maandschrift bevat een artikel van mr I. C. Debrot, getiteld "Naar een Caraibische Gemeenschap". Mr Debrot schrijft, dat sinds 1952 de internationale samenwerking zulk een vlucht in Europa en elders heeft genomen, dat de Caraibische gebieden moeilijk kunnen achterblijven.

Men kan niet meer tevreden zijn met een slechts theoretische, papieren samenwerking. De voordelen van een — economisch, sociaal, cultureel — verenigd Caraibië zijn zonder meer duidelijk.

Van het koninkrijk zou het initiatief kunnen uitgaan tot oprichting van een Caraibische Gemeenschap. Een organisatie, een vernieuwde Caraibische Commissie, waarin alle landen onder de 4 vlagen van Nederland, Frankrijk, Engeland en Amerika zullen opgaan, cultureel, sociaal en economisch. Met afschaffing van de belemmeringen, die het vrije personen- en handelsverkeer onmogelijk maken. Met uitwisseling van wederzijdse cultuurprestaties.

Economische en sociale planning voor een groeiende groep van 6,5 miljoen, met onmisbare steun van de 4 landen. Voor de 6 miljoen een markt, die kan rekenen op de steun van de Euromarkt. Een arbeidersreservoir waaruit men ongeschoolden en specialisten kan halen. Inschakeling van de "University of the West Indies" te Jamaica en de universiteit van Porto Rico ten behoeve van de opbouw. Eventuele oprichting van een Caraibische handelshogeschool-gebied te Willemstad, dat dank zij de historische achtergrond hiertoe het meest geschikt is.

Tenslotte het als eenheid naar buiten optreden, bij elke dreiging van welke zijde ook tegen een der delen van de gemeenschap.

Dit alles klinkt misschien fantastisch onwerkelijk, maar zou de huidige Europese samenwerking 10 jaren geleden ook niet als fantastisch aangezien zijn?

De harde noodzaak van het Amerikaanse continent in volle evolutie lijkt te dwingen tot realisering van plannen die sommigen op het eerste gezicht onrealiseerbaar schijnen, aldus mr I. C. Debrot, die tenslotte de overtuiging uitspreekt, dat binnen niet al te lange tijd de noodzaak zich al opwerken om ook in het Caraibisch gebied het schijnbaar onmogelijke waar te maken.

„Nederland mag zich gelukkig prijzen met zo'n professor!"

JONCKHEER enthousiast over genezing van zijn broer

Nuttige besprekingen over wijziging staatsregeling

Schiphol. — Donderdagavond is met het KLM-toestel naar New York vertrokken de heer E. Jonckheer, minister-president van de Nederlandse Antillen, die twee maanden geleden naar Nederland is gekomen, enerzijds om besprekingen met de ministers Helders, Hofstra en Staf te voeren, anderzijds om enkele weken vakantie te nemen. Op de luchthaven werd de heer Jonckheer die vergezeld was van zijn echtgenote en twee dochters, uitgeleide gedaan door de minister voor zaken overzee en minister W. F. M. Lampe.

De heer Jonckheer verklaarde tegenover een redacteur van het A.N.P., dat hij zeer verheugd was over de gunstige afloop van de oogbehandeling, die zijn broeder, de heer A. D. Jonckheer, eigenaar van het dagblad „La Prensa" in de kliniek van prof. Weve te Utrecht heeft gehad.

„Nederland mag zich gelukkig prijzen met zo'n professor", dat waren de geestdriftige woorden, waarmede de Antilliaanse minister-president zijn grote lof voor de behandeling van zijn broeder uitte.

Omtrent de resultaten van zijn besprekingen met de Nederlandse ministers kon de heer Jonckheer geen bijzonderheden verstrekken.

„Het contact is uitermate nuttig geweest. Vele onderwerpen zijn aan de orde geweest. Zo is uitvoerig van gedachten gewisseld over de omvang der voorgenomen wijziging in de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen. Over het tijdstip, waarop het ontwerp tot wijziging zal worden ingediend, staat nog niets vast. Een ander onderwerp, waaromtrent besprekingen zijn gevoerd, had betrekking op de plannen tot ontwikkeling van Bonaire en de Bovenwindse eilanden. De gedachte is opgekomen, dat de ministers Helders en Hofstra een bezoek aan de Antillen zouden brengen teneinde zich van de situatie op de hoogte te stellen. Zonder twijfel zou persoonlijk contact te prefereren vallen", aldus de heer Jonckheer.

Met minister Staf heeft de minister-president van de Antillen hoofdzakelijk personeelskwesties afgedaan.

Eerste brief over de aankomst van de bursalen in Nederland

Dongen. — De bursalen van dit jaar landden wel erg laat, dat wil zeggen, het eerste vliegtuig had ruim een uur vertraging, het tweede ruim twee en een half uur. Het had de hele dag met tussenpozen geregend, maar toen de jongens uit het vliegtuig stapten, had God reeds zijn grote watersproeierkraan dicht gedraaid. Maar de winden waren nog vrij en dus was het wel wat „kiltjes" op het vliegveld, toen de jongens en meisjes aankwamen. Daar waren ze dan, twee en zeventig jongelieden in het totaal. En allemaal even onwennig, eigenlijk als heel kleine kinderen, die in een heel drukke straat plotseling zich alleen bevinden en naar alle kanten wanhopig uitkijken naar hun begeleider. Ze waren even bedeesd als de bursalen van het vorige jaar, en van het jaar daarvoor. Met hun somnambulistiche gang, hun verlegen glimlach nu en dan tegen een douane-beambte, hun veel te vermoeide ogen, zou men in hen niet dadelijk de toffe jongens hebben herkend die de Antilliaanse luchten met hun luide stem plegen te doen trillen.

Daar waren ze dan ook, de meisjes, als heel tamme lammeren uitziende naar een bekend gezicht, een bekende gestalte of doodgewoon naar iets, dat door zijn bekendheid, zijn vertrouwde aanblik, warmte geeft en geruststelling brengt. Maar ze werden niet in de steek gelaten. De Studiecommissie van de Koninklijke Vereniging Oost en West, heeft weer haar pluimpje verdiend. Vóórop mevr. Schiereck, uitgerust met rood-wit-blauwe linten en veel spelden om „haar jongens en meisjes" te decoreren. (Stel je voor, dat een van die Antilliaanse kostbaarheden, door het gedrang van in- en uitgaande passagiers uit het oog verloren werd.) Verderop de grote Hotam-bus, gereed voor het vertrek.

Door ervaringen opgedaan in andere jaren, verliep alles zo vlot, dat in minder dan drie kwartier de douane-contrôle was afgelopen; de bursalen hun kort welkomswoord en hun verfrissing hadden gehad, zodat de volgeladen bus vertrekken kon.

Na een tocht van ongeveer een uur en een kwartier bereikte de bus, met die zo kostbare lading van heel slaperige jonge mensen — wat zonder meer te begrijpen is, als je bijna zesendertig uur in een vliegtuig hebt gezeten — Rotterdam. Hier op het dak van Het Groot Handelsgebouw kregen zij hun tweede verfrissing geserveerd, waarbij voor het woord verfrissing eigenlijk iets anders diende te staan, daar sommigen het ook zonder dat al danig fris vonden.

Maar hier op het dak van dit machtig gebouw ondergingen zij ook voor het eerst de imposante bekoring van een Europese wereldstad. Men kan deze reactie van pas aangekomen Antillianen zo vaak zien, men kan er zo vaak over schrijven als men wil, maar telkens weer wordt men even stil als men deze bursalen zo — velen nog met hun onafscheidelijke hoed op — de geur en de luchten van een nieuw werelddeel zien inademen, en men ze ziet onder de indruk van het grootste nieuwe.

Om goed tien uur bereikten zij Dongen, het lieflijke plaatsje gelegen tussen Tilburg en Breda. De Antillen leken wel heel lang geleden. Nu waren zij dan werkelijk weg van de Emmabrug, weg van de Palmbeach, weg van de flamingo's; nu zaten zij in het hartje van Nederland, nu werden de goede woorden van vrienden en kennissen heel vaag, nu begon het grote avontuur eigenlijk pas goed. En nu is het ook de tijd om de zusters en broeders van respectievelijk de meisjes- en jongenskweekschool in Dongen, hun waarderingspluimpje op te spelden. Gastvrij, en ik kan wel zeggen met moederlijke zorgen, werd de grote groep in de refter van het zusterklooster binnengeleid. De tafel staat al gedekt. De zusters scheppen de dampende soep op en de bursalen beginnen zich te goed te doen aan hun eerste maaltijd in Nederland; dat het heerlijk gesmaakt heeft, kan ik zelf ook wel getuigen.

Doch eigenlijk hebben mijn vrienden en vriendinnen maar één verlangen, dat is zo gauw mogelijk hun vermoeid lichaam neer te leggen en als het kan voor jaren te slapen. Ze zijn te moe om enig besef te hebben van de zorg, waarin ze worden omhuld, maar diep in hun hart moeten ze zich toch dankbaar hebben gevoeld bij deze zeer vriendelijke en gastvrije ontvangst.

Pater Huygens spreekt dan een welkomswoord in het Papiaments tot de nieuw aangekomenen, wat natuurlijk zeer op prijs wordt gesteld. Hij legt hen in het kort uit, waaruit zijn taak als moderator van de in Nederland studerende katholieke Antillianen bestaat; na de noodzakelijke administratieve notities van de gedelegeerden (de bursalen krijgen meteen ook hun eerste zakgeld) na een uitgebreid oriëntatiewoord van de heer B. v.d. Veere, eerste gedelegeerde, waarin wij naast het aantippen van de verschillende acclimatisatie-moeilijkheden, vooral de nadruk legt op en de nieuw aangekomenen aanmaant tot een „zuinige levenshouding" in de toekomst — na dit alles dan zoekt ieder het bed op — de meisjes bij de zusters, de jongens in het niet verafgelegen klooster van de broeders.

Ook de opvangst van de inzittenden van de derde plane, die, hoewel een half uur te vroeg, toch nog pas om tien uur landde, verliep zeer vlot onder de deskundige leiding van de heer Neyenhuis, oud-eerste gedelegeerde, die blijkbaar de verleiding niet heeft kunnen weerstaan om ondanks het feit, dat hij niet meer in functie is toch nog mee te gaan.. Om één uur 's nachts bereikte deze derde groep van ongeveer vijf en twintig man Dongen, en om kwart over twee waren ze na een heel lichte „verfrissing", bij de steeds wakende zusters en broeders onder zeil.

De ouders en verwanten van de inzittenden van deze drie eerste planes kunnen gerust zijn: Hun jongens en meisjes zijn veilig geland, veilig geborgen en zullen in de toekomst naar beste weten en naar beste kunnen geleid worden.

Verder is er niet veel meer te zeggen, trouwens om vier in de nacht heeft niemand zin om veel te zeggen, maar ik hoop en geloof, dat hetzelfde het geval zal zijn met de inzittenden van de planes, die nog verwacht worden.

Frank Martinus

„Société Maritime Shell" laat reuze-tankers bouwen

Parijs. — De Franse oliescheepvaartmaatschappij „Societé Maritime Shell", een dochtermaatschappij van de tot de Royal Dutch Shell groep behorende Shell Française, heeft plannen bekendgemaakt omtrent een uitbreiding van haar vloot van tankschepen.

Volgens het programma van de Maatschappij zullen drie tankschepen van 73.000 ton, welke naar men meent de grootste zijn, die op het ogenblik in Frankrijk in bestelling zijn, gebouwd worden op de werf van de Chantiers de L'Atlantique Penhoet-Loire, tegelijk met een tankschip van 10.800 ton. In september zal op de werf ook het tankschip „Isara" van 31.500 ton van stapel lopen.

Willemstad. — In de Curom-studie werden gisteravond de prijzen uitgereikt van de Curom-prijsvraag „Wie wordt kampioen van de Middenamerikaanse en Caraïbische voetbalwedstrijden?" Van de meer dan duizend inzendingen hebben er 213 personen gegokt, dat Haïti het tornooi zou winnen. Na loting bleken de prijzen als volgt te zijn toegewezen:

1. **een tafelmodel RCA-radio, aangeboden door El Louvre: Richard Rog, P. L. Jansenstraat 11;**
2. **een Philishave droogscheer-apparaat, aangeboden door Palais Royal: Pablo Hard, Fleur di Marie 63;**
3. **een strijkijzer, General Electric, aangeboden door Wimco: Sharon van Eijma, Mundo Nobo 50.**
4. **een karton Heinekens bier, aangeboden door de firma Mensing: Lloyd Best, p/a K.L.M. Boekingsafdeling;**
5. **een langspeelplaat, aangeboden door La Bonanza: Wilma Nahr, Lindbergweg 13;**
6. **7 en 8: ieder een karton Nutricia Chocomel, aangeboden door de firma Mensing: mevr. Tjon-A-Tjoen, Montazumaweg 293; mej. Anita Steba, Postbus 53; Kennedy Krips, La Plataweg 18;**
9. **een 45-toeren-plaat, aangeboden door La Bonanza: Rechinard Wilsoe, P. L. Jansenstraat 13.**

Op bovenstaande foto ziet men rechts Richard Rog, die het radiotoestel van de heer Cloo, programma-leider van de Curom, in ontvangst neemt.

Parochie van Santa Rosa viert feest van Patronesse

Willemstad. — Vanavond is er een heilige mis om 7 uur in de kerk van Sta Rosa i.v.m. de feestviering van de patronessedag van de parochie Sta. Rosa.

Zaterdag is er gelegenheid tot biechten 's morgens na de H. Mis tot 12.00 en 's middags van 3.30 uur af.

Zondag 1 sept. Adoratie en processie. De pastoor hoopt dat velen na de Hoogmis 's morgens een kwartier zullen komen bidden.

's Middags begint het lif met processie om 5 uur. Monseigneur Holterman zal voor de eerste maal de parochie van Sta. Rosa bezoeken en het Allerheiligste in de processie dragen.

De pastoor van Sta. Rosa verzoekt allen het altaar te helpen versieren door bloemen te sturen.

Tentoonstelling Cur. Museum

In het **Curaçaos Museum** wordt momenteel een tentoonstelling gehouden van eigen bezit, demonstrerend de overgang van het Impressionisme naar het expressionisme in de Nederlandse schilderkunst.

Ook het schilderij, voorstellende oud-gouverneur Struycken zal gedurende de komende veertien dagen — de tijd dat de tentoonstelling toegankelijk is — worden geëxposeerd.

Het Curaçaos Museum is dagelijks geopend van 10 - 12 uur 's morgens en van 2 - 5 uur s'middags.

Met mes in been gestoken

Willemstad. — Gisteren heeft op Boca St. Michiel een 12-jarige jongen tijdens een ruzie met een mes een 13-jarige jongen in zijn been gestoken. De toegebrachte wond moest gehecht worden.

Kranslegging bij het standbeeld van „Brion"

Willemstad. — Woensdag jl. publiceerden wij, dat er i.v.m. het bezoek van de Venezolaanse torpedojager „Almirante Brion" een kranslegging zou plaats vinden bij het monument van Pedro Luis Brion morgen om 15.00 uur.

De Marine Voorlichtingsdienst deelt ons thans mede, dat in het program een wijziging is aangebracht. De kranslegging zal plaats vinden niet zaterdag, doch maandag 2 september om 11.00 uur.

Inbraken

Willemstad. — Gisteren hebben onbekenden een raam en een deur in een perceel aan de De Ruyterkade opengebroken. Er wordt tot nu toe niets vermist.

In een woning op Scharloo werd ingebroken en f. 18.— meegenomen.

Op Mahoema heeft een inbreker, na een raam geforceerd te hebben zich toegang tot een perceel verschaft en een horloge ontvreemd.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 12 P.V.s op en verleenden 13 maal assistentie.a

Auto bekrast

Willemstad. — Een man deed aangifte, dat de motorkap en de portieren van zijn auto met een scherp voorwerp waren bekrast.

. — Een Valiant-straalvliegtuig van de R.A.F. heeft onofficieel het snelheidsrekord voor een vlucht over de Atlantische Oceaan gebroken. Het vloog van Ottawa naar Marham (Norfolk, Engeland over 5300 km. 6 uur en 4 minuten, zijnde een gemiddelde snelheid van 865 km. per uur.

Patroons-Feest in Titel-Kerk van Onze Lieve Vrouw van Coromoto

Als voorbereiding voor het aanstaande feest van Onze Lieve Vrouw van Coromoto, wordt er hedenavond in Haar titel-kerk te Mundo Nobo een noveen begonnen ter ere van O.L.V. v. Coromoto. Deze noveen wordt be-eindigd op 8 sept., de geboortedag van O.L.V., dat tevens gedenk-dag is van de eerste verschijning van Onze Lieve Vrouw in Venezuela.

Als naaste voorbereiding voor deze feestdag zal er in de dagen: donderdag 5 sept. vrijdag 6 sept, en zaterdag 7 sept. in de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van Coromoto aan de Piscaderaweg te Mundo Nobo een Triduum gehouden worden. Voor deze gelegenheid wordt donderdag-morgen aanstaande op Curaçao verwacht de Spaanse Pater Dominikaan Hulian Garcia de Castillo o.p. afkomstig uit het Dominikanenklooster te Caracas in Venezuela, het land van "Nuestra Señora de Coromoto", om hier Haar lof te komen verkondigen in de parochiekerk, die aan Haar is toegewijd.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren drie lichte aanrijdingen te behandelen met een schade variërend van f. 50.— tot en met f. 350.

Een voetbal-toernooi dat voor Curacao een GROTE TELEURSTELLING werd

Honduras en Curacao wachtten vergeefs op een misstap van HAITI

(Een nabeschouwing door frater THARASIUS)

De Curaçaose ploeg in concentratie voor de grote slag tegen Costa Rica ging onder leiding van Da Cunha een partijtje trainen op Scherpenheuvel tegen de club van die naam als onderdeel van voorbereiding voor de grote en beslissende ontmoeting, waar heel sportminnend Curaçao belangstelling voor toonde. Er waren enkele bondsofficials bij tegenwoordig om hun jongens aan een kritisch oog te onderwerpen. Ze behoefden niet erg kritisch te zijn, want zelfs een junior, die pas voor het eerst voetbalschoenen en broek draagt, kon zien, dat het niets was wat er te zien was. Voor de officials werd de training een grote mislukking, die mogelijk zijn oorzaak vond in Scherpenheuvel, die ditmaal een mislukte tegenstander bleek. Het spel was in ieder geval aan beide zijden erbarmelijk slecht.

Enkele jaren geleden, toen het Nederlands elftal zou komen, had er op hetzelfde terrein ook een training plaats tussen twee bondsploegen. Toen was het ook niet daverend wat men te zien kreeg, ofschoon er wel enkele goede momenten waren. Het was zo iets als een groot krentenbrood met heel, heel weinig krenten er in. die in één oogopslag te tellen zijn. Maar de resultaten tegen Nederland stemden tot volle tevredenheid. Nu komt het vaak voor, dat repetities mislukken om dan toch bij de voorstelling een mooi resultaat tot gevolg te hebben. Daar hoopten wij allen ook op in de grote slag tegen Costa Rica.

Om te schreien

Het was een mooie Curaçaose zondag vol zonneschijn, zoals wij allen die gewend zijn, omdat we ze aan de lopende band krijgen. Ook in het Rifstadion zag het zonnig en gezellig uit met zijn opeen gepakte menigte. En toen onze „elf", „geladen" het strijdperk betraden, begonnen al de harten van die opeengepakte menigte sneller te kloppen en het uit te jubelen, toen het eerste Curaçaose scherp raak was. Dat gaf een feestelijk gezicht, ook op het scorebord.

Maar toen al die voetbalenthousiasten, die Hato zo graag op zijn voetstuk zagen staan, moesten zien, dat Hato bij een eenvoudig werkje op zijn voetstuk stond te wankelen, schakelden al die jubelende harten over op angstige harten. De blij lachende Curaçaose zon was sterk aan het verbleken tot ze plots finaal verdween, toen de wankelende Hato tot verbazing en verrassing van de duizenden bij een tweede eenvoudig geval van zijn voetstuk viel.

De „elf" van ons, die „geladen" in het veld waren gekomen, hadden blijkbaar toch maar weinig scherp meegebracht, wat ook tot de menigte doordrong, die met teleurgestelde ogen naar het scorebord keek, dat aan eenieder, die het zien wilde, de harde waarheid verkondigde.

Daarmee was het drama nog niet ten einde, want het bleek, dat met onze „elf" ook een deel van het publiek „geladen" was binnen gekomen. Wat men te zien kreeg, toen een Costarikeins vonkje tussen viel, nee, daar waren het scorebord met harde waarheid en een Hato, die van zijn voetstuk gevallen was, niets bij. De laatste acte was niet om te zien. Het was om te schreien.

7000 zagen het

Voor het C.V.B.-bestuur was de vertoning ook een trieste gebeurtenis, maar het zal toch wel voor dat grote drama zich voltrok, met welgevallen de ogen hebben laten gaan over de bijna 7000 koppige menigte en met voldoening naar de C.V.B.-geldbeurs gekeken hebben, die in jaren niet zo rond gestaan had. Daarom was het zo jammer, dat verreweg de grootste menigte, die bij Curaçao — Costa Rica aanwezig was, geen kennis had gemaakt met de Braziliaanse clubs. Wegens de geringe belangstelling had de CVB aan deze clubs, waarvan in het bijzonder „Fluminense", de aanwezigen een pracht van een spel voor de ogen toverde, een strop. Maar aan Costa Rica, toen de bak overvol was met een vette buit voor de CVB, had het publiek een strop, die het zich zelf had aangedaan. Het stapje, dat Curaçao wat dichter bij Stockholm moest brengen, werd een grandioze misstap.

Curaçao was favoriet

Na de mislukte stap richting Stockholm stonden de Midden-Amerikaanse en Caraïbische voetbalkampioenschappen voor de deur, die op Curaçao gehouden zouden worden.

De eerste en grootste teleurstelling voor het organiserend comité was, dat Costa Rica niet op Curaçao wilde blijven voor deelname aan de kampioenschappen. De tweede grote teleurstelling was, dat Guatemala niet kon komen. Daarmee kreeg het tornooi een gevoelige klap, want het waren juist deze twee landen, waarop het comité gerekend had voor een succesvol tornooi. Door het niet deelnemen door bovengenoemde landen werd Curaçao door velen reeds kampioen verklaard, voordat het tornooi een aanvang had genomen.

Eerlijk gezegd, ik dacht er ook zo over. Het stond voor mij zo vast als een paal boven water, dat Curaçao op het fluweel zou komen.

De openingswedstrijd Honduras — Panamá was zoet zoet, heel leuk en aardig om naar te kijken, maar men miste ook niets, als men er met de rug naar toe stond en ergens in de buurt van de bar een babbeltje maakte onder het genot van een koud pijpje.

De das omgedaan

Curaçao — Haïti was geen hoogstaand spel, wel een spel om naar te kijken omwille van het grote enthousiasme, waarmee gespeeld werd. Haïti was Curaçao daarin een tikkeltje de baas, maar dat zou mijn overtuiging, dat Curaçao tenslotte toch wel aan het langste eind zou trekken, niet hebben weggespeeld, wanneer Haïti niet tot tweemaal toe de Curaçaose roos getroffen had. Daarmee was mijn vertrouwen in een overwinning flink aan het wankelen gebracht, en er schoot niets meer van over, toen het 3—0 werd, en ik begon te denken aan een Haïtiaans schuttersfeest. Ik had niets anders meer te doen dan mijn petje af te nemen voor de mannen van Haïti, die ons op zeer sportieve wijze de das omdeden.

Waarom ik na verloren strijd nog zo dikwijls naar de Omegaklok heb gekeken, weet ik zelf niet, maar het zal wel zijn geweest met de stille hoop, dat Curaçao de eer nog zou redden. En dat gebeurde dan ook met een klein stukje oud Curaçaos voetbalspel. Sufmoe van het kijken zocht ik de wagen op, maar onderwijl wist een van mijn gezellen al te vertellen, dat Haïti een spel speelde als „Sochaux", dat ook niet sterker was dan Curaçao, maar wel in het maken van doelpunten. Ik zelf had nog niets gedacht of gepeinsd over de verrassende nederlaag, die ik niet verwacht had. Maar toen er een ander gezel met de opmerking kwam, dat Haïti speelt als Curaçao het vroeger deed, werd mijn geest weer fris en mijn gedachte ging als van zelf naar de Pater Lud. Jansenstraat, nr 5.

Haïti nam ook tweede hindernis

Voor de ontmoeting Cuba — Panamá, waarbij Panamá zijn eerste punten binnen haalde, was maar een matige belangstelling. Die had men bewaard voor Haïti — Honduras, waarbij heel Curaçao de stille hoop koesterde, dat Honduras een struikelblok zou zijn voor Haïti. Onze dagbladen hebben de laatste tijd wel eens de uitdrukking gebruikt, dat de Curaçaose ploeg geladen in het veld kwam. Wat voor een uitdrukking moest men dan niet hebben voor Haïti? Misschien „zwaar geladen"? Maar dat heeft dan niet kunnen verhinderen, dat die „zwaar geladen" ploeg, op volle toeren draaiende, met licht gezwinde tred, een pracht van een atletische sprong en een jubelende schot de Hondureense hindernis nam. De Haïtiaanse vlag wapperde toen nog vrolijker dan voorheen en wij Curaçaoënaars, die door dit jubelend schot op het tweede plan geschoten werden, wij hebben toch ook genoten van dat schot. Van dat soort afstandschoten in vliegende vaart afgevuurd, kenden wij niet meer. Wij wisten niet, dat zulke keien van kogels nog gemaakt werden.

Slechtste wedstrijd van het jaar

Curaçao had nu tot tweemaal toe van Haïti gezien met welke strijdmiddelen men tot een overwinning kan komen. En toch, toen onze jongens tegenover het zwakke Cuba kwamen te staan, waren er nog heel wat toeschouwers, die wel in een Curaçaose overwinning geloofden, maar toch ook enigszins ongerust waren voor een Cubaanse overval. Ook de spelers deelden blijkbaar in die mening, want de hele ploeg was hopeloos van streek. Gelukkig, dat onze jongens paraat genoeg waren voor een mogelijke overval. De sobere povere Cubaanse aanvallen werden wel afgeslagen, maar de manier, waarop het gebeurde, kon geen vertrouwen inboezemen. Net zo min als onze aanvalslinie, die het grootste gedeelte van de strijd met een belegering bezig was, waaruit wel een mand vol corners werd geproduceerd, doch slechts twee schamele doelpunten.

Curaçao had wel gewonnen, maar niemand van de aanwezigen was tevreden of voldaan, omwille van het vertoonde spel. Het was de slechtst gespeelde wedstrijd van het jaar.

Toch nog hoop

Maar dat slechte spel kon toch ook weer niet verhinderen, dat er nog heel wat chauvinistische Curaçaoënaars waren, die hoopten, dat Haïti over Panamá zou struikelen. Onder die groep mocht ik mij zelf ook gerust rekenen, want mijn hart popelde van vreugde, toen Panamá er in slaagde in de slag tegen Haïti de leiding te nemen. Van blijdschap sprong ik op, om mijn Curaçaose sportvriend, die naast mij zat, de hand te drukken. Nauwelijks was ik weer gezeten, of heel de Haïtiaanse gemeenschap stond te juichen. Neen, Haïti was niet geschrokken van het Panamese succes, de knapen hadden niet eens met de ogen geknipperd, alleen nog wat pittiger aangepakt. Mijn hoop op een overwinning van Panamá werd in het Panamese net getrapt. Ik heb toen alleen nog maar genoten van de frisse Haïtiaanse jongens en gelachen, wanneer er twee van dezelfde partij tegen elkaar omhoog botsten of over elkaar heen rolden bij het verdedigen van dezelfde zaak.

Toen de Spanjaard voor het laatst zijn fluit liet horen, had Haïti zijn derde overwinning binnen en schaarde de Haïtiaanse gemeenschap zich onder de nationale vlag. Met het oog gericht op de vaderlandse kleuren jubelde zij het uit. En met recht, want de kampioenstitel was nabij en het fluweel werd reeds in gereedheid gebracht.

Bitter gevecht

Honduras, dat evenals Curacao zat te wachten op een nederlaag van Haïti met daardoor nog een kans op de titel, moest het opnemen tegen Cuba, dat nog met lege handen stond en niet graag met lege handen thuis kwam. De kranten schreven van Cuba, dat het tot dan toe zijn beste wedstrijd speelde. Misschien ben ik te veeleisend, maar als ik het vergelijk bij de Zuidamerikaanse ploegen, die kort geleden een bezoek brachten aan Curaçao, dan was het voor mij in plaats van werkelijk goed voetbalspel, meer een forse pittige strijd, die me deed denken aan twee ploegen uit twee verschillende dorpen, die niet voor elkaar willen buigen of onder doen door een zekere trots of jalouzie. Er heerste een geladen sfeer, die groeide de naarmate het succes van Honduras groeide. Tenslotte kwam het tot een uitbarsting en veranderde de forse pittige strijd in een bitter gevecht. Daarmee kreeg men een heel ander tafereel te zien. Scheidsrechter Orlandini had met dat soort spel niets te maken en trok zich terug om vervangen te worden door een groepje politie, die van dat soort spel ook niet gediend is, maar er zich ambtshalve mee bemoeide en tenslotte ook won. Ik liet me vertellen, dat die uitbarsting maar een kinderspel was, vergeleken bij de uitbarstingen, die er kunnen plaats hebben in de grote stadions in Centraal- en Zuid-Amerika. Dat kan wel waar zijn, maar dat soort kinderspel is toch zeker niet mijn smaak.

De Curaçaose ploeg moest, om gelijke tred te houden met Honduras, Panamá verslaan. Voetbalminnend Curaçao hoopte daar op, al was het vertrouwen in onze ploeg heel wat geschokt door de slechte start tegen Haïti en het hopeloos geval tegen Cuba. Dit mal werd het publiek niet teleur gesteld door zijn „elf" en ging Panamá heel sportief met 0—3 door de knieën.

Schuttersfeest

Er moest een wonder gebeuren, wanneer Haïti geen kampioen wordt in zijn strijd tegen Cuba, zeide een vriendelijke chauffeur, die mij verzocht in te stappen. En achter de zekerheid, dat Haïti de titel zou winnen, had de chauffeur toch nog de losse slappe hoop, dat Cuba een wonder zou uitwerken. Nou, een wonder had er niet plaats, wel iets, dat er op leek, maar niet zoals die chauffeur het bedoelde. De Spaanse fluitist had nauwelijks voor de start gefloten, of het eerste Haïtiaanse schot lag al in de Cubaanse touwen. Er was geen Cubaan aan te pas gekomen. Met dit schot schoot Haïti zich op het fluweel en was de titel behaald. Van de wedstrijd maakte Haïti toen een echt schuttersfeest, dat een feestelijker aanzien kreeg naarmate het succes met schone schoten groeide. Cuba toonde zich een goed sportief tegenspeler, die als beloning het genot mocht smaken een uitstekend tegenpunt aan te tekenen. Cuba redde de eer, die iedereen het haar gunde, en behoefde niet met lege handen naar huis te gaan. Het had daar geen penaltygeschenk voor nodig.

Twee klappen

De eerste klap kreeg Curaçao in Costa Rica in de strijd voor de wereldkampioenschappen voetbal. Het was een malse klap. De tweede klap kreeg Curaçao van Haïti. Het was een klap waar geen enkele Curaçaoënaar op gerekend had. Een klap, die we allemaal konden zien op eigen grond en daarom zo hard aankwam. Beide klappen is onze nationale ploeg niet meer te boven gekomen, zelfs niet in het zwak bezet tornooi, dat zo pas besloten is.

Zielige vertoning

Het was over die klappen en over vroeger in het buitenland gespeelde tornooien, waarbij Curaçao telkens weer de schrik van de deelnemende landen was, dat ik zat te peinzen gedurende het laatste spel van Curaçao tegen Honduras. Ik weet niet of ik het woord spel nog mag gebruiken, het was van onze kant een zielige vertoning, om er ziek van te worden. En de lijntrekkerij om een 1—0 voorsprong te behouden, was walgelijk, een ergernis. Voor de buitenlandse deelnemers hebben we er onze naam op voetbalgebied mee omlaag gehaald en belachelijk gemaakt en de neutrale sportieve toeschouwer van de tribune gejaagd.

Het was in de laatste fase van de strijd, dat onze voorhoede enige belangstelling of aandacht kon opbrengen, de belofte inhield. Toen de Italiaan Orlandini het tornooi voor gesloten blies, stond onze ploeg, dank zij onze verdediging, nog overeind en was de tweede plaats bereikt.

Malakka wil geen atoomwapens opslaan

Koeala Loempoer. — De eerste minister van Malakka, Toenkoe Abdoel Rahman, heeft verklaard dat zijn regering niet zal toestaan dat er atoomwapens in het land worden opgeslagen. Malakka is niet op het oorlogspad. Voor het soort oorlog dat wij tegen de communistische terroristen voeren, hebben wij geen kernwapens nodig, zei hij.

Toenkoe verklaarde dit naar aanleiding van de in Australië gedane mededeling van de Britse minister van de Britse minister van landsverdediging, dat de Britse troep in Zuid-Oost-Azië de beschikking over kernwapens zouden krijgen.

Amerikaanse senaat keurt bedrag hulpverlening aan buitenland goed

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft met 62 tegen 25 stemmen met een wetsontwerp voor het verlenen van hulp aan het buitenland tot een bedrag van 3.692.710.000 dollar goedgekeurd. Hij bevestigde daarmee het besluit van zijn begrotingscommissie om de militaire hulp van 1.250.000.00 op 1.475.000.000 dollar te brengen.

Het bedrag voor hulp, waarop de Senaat is gekomen, is 50 miljoen collar hoger dan het totaal, dat het Huis van Afgevaardigden heeft willen toewijzen. Huis en Senaat zullen nu gemeenschappelijk moeten proberen dit verschil weg te werken.

STEEDS SNELLER

(Van een medische medewerker)

De mens heeft een zeer groot aanpassingsvermogen. De pessimisten onder onze voorouders waren er ruim honderd jaar geleden van overtuigd, dat de „ontzaglijke" snelheden van de eerste spoortreinen de gezondheid onherroepelijk zouden beschadigen. Het is maar goed, dat zij geen idee konden hebben van de huidige snelheid van de treinen en nog minder van de snelheid en de uitgebreidheid van het moderne vervoer door de lucht. Dat het nu zelfs heel gewoon is dat talloze mensen door de lucht verplaatst worden met snelheden van honderden kilometers per uur. Zelfs een Jules Verne, wie het aan fantasie toch allerminst ontbrak, heeft hiervan niet kunnen dromen.

Het is echter gebleken dat de mens zich wonderwel aan snelheid kan aanpassen. De vrees van onze voorouders voor hoge snelheden is overigens begrijpelijk genoeg, want als wij er over nadenken is het helemaal niet zo vanzelfsprekend, dat de mens zich zo goed kan aanpassen. Iedereen kent wel de wonderlijke sensatie die optreedt in een lift als deze ineens vaart vermindert of vermeerdert. Het wordt veroorzaakt doordat de vloeistof in het evenwichtsorgaan de vertraging, respectievelijk de versnelling niet bij kan houden. Mogelijk speelt de plotselinge vermeerdering, respectievelijk vermindering, van bloedtoevoer naar de hersenen ook een rol, omdat het verschijnsel niet optreedt bij horizontale snelheidsverandering, zoals het rijden (en remmen) in auto of trein.

's Mensen geest en lichaam zijn evenwel ook inzake de reacties op de snelheid van voortbewegen aan beperkingen onderworpen. U hebt misschien wel eens in de krant gelezen over de eigenaardige problemen waarvoor men komt te staan in de straalvliegerij.

Er heeft zich de laatste jaren een bijzonder specialisme ontwikkeld: de luchtvaartgeneeskunde, die zich bezig houdt met het bestuderen van de problemen, waar het menselijk wezen mee te maken krijgt bij het zich verplaatsen met grote snelheden en op grote hoogten. In de Verenigde Staten gebruikt men apen en andere dieren voor experimentele raketvluchten om na te gaan hoe een levend organisme reageert op deze zelfs voor de moderne mens nog fantastische snelheden.

Het gaat echter niet alleen om die snelheid zelf maar evenzeer om de **versnelling** die nodig is om die snelheid te bereiken; is eenmaal een constante snelheid bereikt, dan maakt het, afgezien van het reactievermogen niet zoveel meer uit of het gaat om twee of drieduizend km per uur. Wij, aardbewoners, bewegen ons ook met grote snelheid door het heelal en bovendien draait de aarde nog om haar eigen as; iemand aan de evenaar legt per etmaal zo een 40.000 km af! U mag zelf uitrekenen hoeveel dat per uur is. De snelheid van de aarde op zijn tocht door het heelal laten wij maar buiten beschouwing.

De ervaring heeft geleerd, dat in veel opzichten de grens van de menselijke vermogens bij hoge snelheden is bereikt. Met name het reactievermogen moet onherroepelijk tekort schieten, tenzij misschien een aantal functies van het menselijk brein vervangen worden door de veel sneller werkende en minder fouten makende elektronische „denk"-machines.

Verder zijn daar nog moeilijkheden die ontstaan door het stijgen naar, respectievelijk het verblijven op, grote hoogte. De temperatuur is daar lager dan op het aardoppervlak. Bij een grondtemperatuur van ongeveer 15 graden ligt de grens van 0 graden gemiddeld al beneden de 3.000 m. Hoe verder van de aarde verwijderd hoe ijler de lucht wordt. Tussen 5.000 en 6.000 m is de luchtdruk al gedaald tot een halve atmosfeer. Een van de gevolgen hiervan is zuurstofgebrek. Dit is in zekere mate te compenseren. Wanneer het gaat om vrij snelle stijging naar een niet te hoge bergtop bijvoorbeeld, wordt dit bereikt door diep en sneller ademen, terwijl het hart harder werkt om het bloed sneller rond te pompen. Bij langdurig verblijf in de bergstreken past het bloed zich aan door de vorming van meer rode bloedlichaampjes, zodat meer zuurstof tegelijk door het bloed naar de weefsels getransporteerd kan worden. In vliegtuigen die snel stijgen tot grote hoogten en na korte tijd weer dalen wordt deze noodzaak tot aanpassing zoveel mogelijk vermeden door het gebruik maken van de zogenaamde drukcabine, die de levende inhoud van het toestel hermetisch afsluit van de buitenwereld. Hierdoor wordt het mogelijk de luchtverdunning te beperken. Vanzelfsprekend stelt dit hoge eisen aan bouw en materiaal van het vliegtuig. Echter ook het menselijk kunnen en aanpassingsvermogen in dezen zijn zowel wat betreft de technische als de biologische mogelijkheden weliswaar groot maar beperkt.

Een kwestie apart is het blijkbaar onvermijdelijke lawaai dat met het verkrijgen van hoge snelheden gepaard gaat.

Zowel wat SNELHEID als VERSNELLING betreft, met name in het luchtverkeer, schijnt de grens der menselijke vermogens in veel opzichten bereikt

Prof. ALFRED KANTOROWICZ vlucht uit OOST-BERLIJN

Dezer dagen is bekend geworden, dat professor Alfred Kantorowicz van de Humboldt-universiteit in Oost-Berlijn naar het westelijk stadsdeel is gevlucht, vanwaar men hem per vliegtuig naar een geheime verblijfplaats in West-Duitsland heeft overgebracht. Dezer dagen zond de West-Berlijnse radio, „Sender Freies Berlin", een toespraak van hem uit. Kantorowicz was tot dusver een bekende communistische theoreticus en publicist. De thans 58-jarige hoogleraar in de moderne letterkunde en directeur van het instituut voor Germanistiek trad in september 1931 tot de communistische partij toe. Hij verliet Duitsland in de Hitler-tijd, vocht met de Internationale Brigade in Spanje en vertoefde later overeenvolgens in Frankrijk en Amerika. In 1945 keerde hij naar Oost-Berlijn terug. Hij was bevriend met Thomas en Heinrich Mann en met Ernest Hemingway.

In zijn radio-toespraak erkende Kantorowicz, dat hij door zijn communistische activiteiten heeft bijgedragen tot datgene, wat hij wilde bestrijden: wetteloosheid, uitbuiting van de arbeidende klasse en de willekeurige macht „van een groep onwaardigen, die de naam van het socialisme ontwijden, zoals de nazies de naam van Duitsland hebben ontwijd".

De Oostduitse opstand van 17 juni 1953 had hem de ogen geopend. De Hongaarse opstand en „een nieuwe golf van terreur tegen de intellectuelen" in Oost-Duitsland hadden hem tenslotte gedwongen naar het Westen te vluchten. Kantorowicz deelde mee, dat hij in heftig conflict was geraakt met de Oostduitse partijleider, Walter Ulbricht, omdat hij had geweigerd zijn handtekening te plaatsen onder een „resolutie" van Oostduitse schrijvers, waarin de opstand in Hongarije werd afgekeurd.

Volgens de laatste berichten bevindt professor Kantorowicz zich op het ogenblik in Bonn. Hij is van plan zich in West-Duitsland met literair werk bezig te houden, de werken van Heinrich Mann opnieuw uit te geven en een rapport te publiceren over de cultuur-politiek in de Sovjetzone.

In zijn toespraak voor Freies Berlin deelde hij onder meer mee, dat hij in februari of maart van dit jaar de Hongaarse literator Georgy Lukacs, die wegens zijn deelname aan de regering Nagy naar Roemenië was gedeporteerd, had voorgedragen als kandidaat voor de Nobelprijs. Hij had deze voordracht, die hij deed op verzoek van de Zweedse Akademie voor Wetenschappen, in Oost-Berlijn in de bus gedaan, en er op de Humboldt-universiteit over gepraat. „Het was misschien een dwaze en nutteloze demonstratie" zei Kantorowicz, maar het had hem toch enige tijd een gevoel van vrijheid gegeven.

Gevangenis-oproer in Colorado

Buena Vista, Colorado. — In Buena Vista in Colorado hebben 4 gevangenen verwondingen opgelopen en is een omgekomen bij een plotselinge opstand van een groep medegevangenen. Er ontstond een gevecht toen tweehonderd gevangenen na het avondmaal naar hun cellen terug marcheerden.

De oproerlingen smeten met meubilair, braken waterleidingen af en stichtten enkele brandjes in hun celblok. Twee medegevangenen werden mishandeld.

De orde moest door ongeveer 60 bewakers worden hersteld.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

54—35 De Fomori-hoofdman begint nu in allerijl een strijdmacht uit te rusten en hoewel Eric zijn minachting voor de wijze, waarop de man hem zijn hond ontfutseld heeft, niet onder stoelen of banken steekt, staat hij hem toch met raad en daad ter zijde. De Fomori kunnen niet zoveel krijgers op de been brengen als Eric wel zou willen; het merendeel van de stammen bevindt zich al op krijgstocht tegen vijanden in het Zuiden. Dit is een lelijke misrekening te meer als Eric hoort, dat alle Fir Iboth-stammen zich voor een offerfeest plegen te verenigen, zodat zij naar alle waarschijnlijkheid de voltallige krijgsmacht van Ruad tegenover zich zullen vinden. Op Eric's aanraden worden de krijgers zoveel mogelijk uitgerust met pijl en boog. Weliswaar is dit wapen niet in zwang bij deze volkeren, maar de mannen, die de boog hanteren, zijn allen scherpschutters. De eerste Fomori trekken reeds de poort uit, als Eric ziet dat een der krijgers Svein's helm draagt. Het idee, dat een wildvreemde kerel met het geliefde hoofddeksel van de Sakser rondloopt, wekt ogenblikkelijk Eric's ergernis op en in een plotselingen opwelling zegt hij tot de hoofdman: „Die krijger daar heeft mijn helm. „Ik wil terug." Het kost wel enige moeite de krijger te overraden de helm, die hij op de Fir Iboth had buitgemaakt; weer af te staan, maar tenslotte weet de hoofdman— die wonder boven wonder Eric's eis steunt —zijn wil door te drijven. Eric maakt het afscheid van Wolf kort. De hond is door het dolle heen, nu hij niet met zijn meester mee mag. Maar Eric streelt hem bemoedigend over de kop en grijnst vol leedvermaak, als hij de lederen banden ziet, waarmee het dier vastgelegd is. Een hond kapen is één, maar een hond vasthouden tegen zijn wil, dat is twee. En gesterkt door deze gedachte volgt de Noorman, opgewekt de troep. In straf tempo haasten zij zich voort, slechts de hoog nodige rust nemende voor een maaltijd. Het ligt in de bedoeling van de Fomori-hoofdman zoveel mogelijk 's nachts door te trekken.

Zo vorderen zij sneller dan Eric verwacht had. Maar als de maan als een smetteloze zilveren schijf aan de hemel rijst, legt zich de kille hand der vrees om Eric's hart. De maan is haast vol. Binnen twee dagen zal Ailech geofferd zijn.

MONTSERRAT

Spanjes heilige berg

Het Benedictijnenklooster op de Montserrat.

Imposant [illegible] van de „Zwarte Madonna" in een oord waar de natuur tot groteske vormen is uitgegroeid

(Speciale correspondentie uit Spanje)

De dagen dat penitenten te voet naar Rome trokken om daar, aan de Paus zelf vergiffenis te vragen voor hun zonden, liggen ver achter ons. Evenals de tijden zijn vervlogen toen de stervelingen met niets dan lompen om hun voeten en de bedelstaf in de hand pelgrimeerden naar genadeoorden om er om voorspraak voor de vervulling van de wensen van hun hart te smeken. In die dagen betekende een pelgrimstocht afscheid nemen van alle decors van het schouwtoneel dat deze wereld heet, om met geen andere achtergrond dan het grijze gordijn van de boetvaardigheid op te trekken naar een van de schier ontelbare heilige plaatsen in de wereld. Ontbering uit versterving was slechts het deel van de zwervers op weg naar de beleving van het mysterie van het contact tussen Hemel en aarde, waarin zij zelf hun dynamische rol speelden. Thans is de pelgrimage opgenomen in het touristisch verkeer. Reisbureaus bieden hun cliëntele de keuze tussen de grotten van Han of de grot van Lourdes, tussen de Eiffeltoren of de geheiligde berg van La Salette, tussen Arosa of Fatima, tussen de Dolomieten of de zetel van de „Moreneta" op de Montserrat. Autobussen en treinen storten nun wagonladingen mensen uit over de gewijde plaatsen. Van de individualiteit van de pelgrim kan alleen nog maar iets, diep in zijn binnenste achterblijven. Voor de rest is hij opgenomen in de bonte gemeenschap van het reisgezelschap, dat zich met alle luxe van deze tijd laat brengen naar die oorden, welke onze voorvaders slechts met doorgesleten voetzolen en gebogen hoofd durfden naderen.

De versterving is een abstractie geworden, is geen lijfelijke kwelling meer. Onze sociale wereld gunt de mens nauwelijks meer het recht op zijn pijn en kan het spectaculair belijden niet verdragen. Maar heiligheid kan in een eerste klas treincoupé evenzeer leven als in de zwerfgang van een arme sterveling langs de weg en de genade vraagt niet altijd het spectaculaire.

Maar toen wij onlangs de heilige berg Montserrat in Spanje hadden bestegen om een bezoek te brengen aan het Benedictijnenklooster op de top, het heiligdom van de „Moreneta", de zwarte madonna, patrones van Catalonië, werden wij vergast op een spektakel, dat niet zozeer ten doel had de genade te zoeken, als wel openhartig materieel gewin. Daar bleek bijeen gebracht de complete kermisbende van een derde rangs filmmaatschappij die deze gewijde plek had opgezocht voor de opnamen van wat een vrolijke film zou worden. De camera's richtten zich op een aantal op verlof zijnde Amerikaanse matrozen die een uitstapje maakten met enkele uitbundig opgeschilderde juffrouwen, in wie wij met de beste wil niet de personifiëring van de jeugd konden zien en evenmin iets van de sereniteit van de Madonna die op Montserrat wordt vereerd.

Wij hebben eens schuchter naar het scenario geïnformeerd, omdat wij de mogelijkheid niet wilden uitsluiten dat het hier zou gaan om een simpel geval van inkeer. Neen, het bezoek aan de fascinerende berg Montserrat was niet meer dan een onderdeel van de romance van de zeejongens. Gewoon: „everybody who visits Spain, visits Montserrat!". En de camera's richtten zich weer op een roodharige dame, die beslist niet „Beatrijs" heette.

Inderdaad, iedereen die Spanje bezoekt, moet de Montserrat gaan zien, dat oord, waar de natuur tot groteske, bizarre vormen is uitgegroeid en waar sedert onheuglijke tijden de geur van heiligheid hangt rond steil in de hemel priemende rotsen en een oud Benedictijnenklooster, waar reeds meer dan duizend jaar de zwarte madonna wordt vereerd. Maar men moet er niet heen gaan als tourist alleen. Men moet bij de bestijging van deze heilige berg, iets van de oude, strompelende pelgrim in zich bewaren, ondanks het feit dat men thans in comfortabele autobussen, met kabel- en tandradbanen tot voor het heiligdom van de Moreneta kan worden gebracht. Men moet zich voelen als koning Pedro III, de Grote, zoon van Jaime I, de veroveraar, die in de moeilijkste periode van zijn leven, toen Felipe de stoutmoedige, bijna half Catalonië had veroverd, blootsvoets als een onbekende pelgrim de berg beklom en de ganse nacht aan de voeten van de Moreneta verbleef. De volgende morgen verzamelde hij bij Hostalrich zijn verslagen legers en joeg de Franse indringers op de vlucht, met zoveel kracht en moed dat, zoals Dante verhaalt de Fransen „stierven in de vlucht, de lelie onterend".

Of men moet zich wanen als Violante de Bar, de trotse vrouw van Don Juan, de jager, de minnaar. In een zware periode van haar huwelijk beklom zij, schamel gekleed en barrevoets, onversaagd de steile wanden van de hoge berg. Boven gekomen, viel zij uitgeput neer voor de poorten van het klooster, waar de monniken haar vonden. Men moet denken aan de heilige bedelaar Benoit Labre die de lange weg naar het heiligdom van de Madonna aflegde. En minstens moet men de devotie kennen van ontelbare Spanjaarden die jaarlijks de berg bestijgen om hun kinderen in de zorg van de Moreneta aan te bevelen of die, wanneer zij de dood voelen naderen, om onderdak bij de Benedictijnen smeken om in de schaduw van de zwarte beeltenis te mogen sterven. Want het is een heilige plaats, waar de natuur zelf een altaar heeft gebouwd.

Montserrat is een bergformatie, die door zijn grillige vorm zijn weerga in de wereld niet kent. Vanuit de verte lijkt hij een enorm beeldhouwwerk, door reuzen gemaakt, of het omgekeerde plafond van een druipsteengrot. Tientallen meters hoge pieken steken steil in de ijle lucht. Regen en wind hebben de scherpte eraf geslepen en vele hebben daardoor de vorm van menselijke gedaanten gekregen, die roerloos op de bergrug zitten, als wachters rond het heiligdom van de Moreneta. Andere lijken op logge, verstarde olifanten en weer andere vormen tezamen de pijpen van een monstrueus orgel. De bevolking heeft in de loop der eeuwen al die grillige formaties namen gegeven. Men vindt er de rots van de Drievuldigheid, de „Mummie", de „Dode", de „lachende reus", de „Patriarch, de „Vrijheidsmuts" en de „Heilige Magdalena".

Montserrat, dat in letterlijke vertaling de „gezaagde berg" betekent, is ontstaan op de bodem van een diep meer. Het water gaf de rotsformatie haar eigenaardige vorm. Toen later de Middellandse zee gevormd werd, stuwde de aarde de rotsen omhoog. De zon, de regen en de wind spleten het toen nog zachte massief, tot overbleef wat men thans kan zien, een onmetelijk natuurmonument. Dit fenomeen heeft vanaf de vroegste tijden diegenen aangetrokken, die de eenzaamheid en de meditatie zochten. En het is vrijwel zeker dat in de eerste dagen van het Christendom, nadat de heilige Jacobus het evangelie in Spanje had gepredikt, zij, die wisten te ontsnappen aan de achtervolging en de marteldood, een toevlucht zochten op de ongenaakbare berg. Zij bleven daar als heremieten en bouwden er hun kluizen, onbereikbaar voor hun achtervolgers en voor de wereld. Zij waren de eerste bouwers aan de heilige roem van Montserrat. Zij vormden de eerste primitieve kloostergemeenschappen, die later, tegen het einde van de negende eeuw als nederzettingen werden opgenomen in het roemrijke Benedictijnenklooster van Ripoll.

Een legende verhaalt, dat enkele herdersjongens boven een van de pieken van Montserrat een wonderlijk licht zagen, als dat van duizenden kaarsen. Opgewonden vertelden zij wat ze gezien hadden aan de pastoor van het kleine dorp Monistrol, die echter niet te overtuigen bleek als hij het licht niet met eigen ogen gezien had. Met de herdersjongens trok hij erop uit, en weer verlichtte het wonderlijke schijnsel de berg. De pastoor berichtte wat was geschied aan de bisschop van Manresa, die het wonder zelf kwam aanschouwen en wenste dat de oorsprong van het licht werd gezocht. Men vond een grot en in die grot de beeltenis van de zwarte madonna. De bisschop wilde zijn wonderlijke vondst naar de kathedraal van Manresa brengen, maar toen de dragers de plaats bereikten, waar zich thans het klooster verheft, werd hun last zo zwaar dat zij geen voet meer konden verzetten. Zij beschouwden dit als een teken dat Maria daar haar heiligdom gebouwd wilde zien en het werd er gebouwd.

Niet in de vorm, zoals het zich thans aan de pelgrim voordoet. Eeuwen zijn sindsdien verlopen en eeuwen ook is er aan het klooster en aan het heiligdom van de zwarte madonna gebouwd. Thans is het klooster, dat als een adelaarsnest op de berg ligt, een mozaiek van heterogene bouwstijlen en eerst in de laatste jaren wordt getracht daar enige eenheid in te brengen, althans wat het buitenaanzicht betreft. Inwendig proeft men de historie van eeuwen. Men ziet er de rijke geschenken van koningen en keizers, van pausen en rijke vereerders. Veel daarvan is reeds verloren gegaan, want de wreedheid der tijden heeft ook Montserrat niet gespaard, en meermalen heeft bruut geweld getracht het klooster van de berg weg te vagen. Maar nooit is dat gelukt. Daarin zijn ook de Fransen niet geslaagd, toen zij onder generaal Suchet in het begin van de negentiende eeuw de berg trachtten te bezetten. Wel richtten zij verschrikkelijke verwoestingen aan, maar, zo zegt de legende; de Moreneta, de zwarte Madonna greep zelf in. Zij zocht daarvoor de bemiddeling van een veertienjarige knaap, die, toen de Fransen een doorgang zochten tussen de grillige massa's, in een kleine bergkom luid zijn cymbaal liet weerklinken. Het geluid werd duizendvoudig weerkaatst en de Fransen, menend dat een geweldige Catalaanse legermacht op komst was, namen haastig de vlucht en verlieten de berg.

Eerst thans zijn de verwoestingen van anderhalve eeuw geleden volledig hersteld. De prachtige kerk, daterend uit de zestiende eeuw, is als een grot van stilte in de rots uitgehouwen. Er schijnt slechts diffuus licht, dat de schittering van goud, edelstenen en kostbaar marmer hult in een waas vol mysterie. Hier en in de schrijn van de zwarte madonna, hoog boven het priesterkoor is een ongekende schat aan edele gesteenten en metalen verwerkt. Daar troont zij, de Moreneta, de madonna, zwart geblakerd door milliarden kaarsen die in de loop van tien eeuwen voor haar zijn gebrand. De verering voor de madonna was zo groot, dat niemand haar durfde schoonmaken. De monniken, die met de zorg voor het beeld waren belast, mochten in de zeventiende eeuw de Moreneta nog niet van dichtbij aankijken. En zo zagen de generaties het beeld verkleuren. Thans is het geheel zwart. Het is een wonderlijke schepping, waarvan de herkomst niet is vast te stellen. Zij zetelt op een zilveren troon en is getooid met een zware, massief gouden kroon. De verering van de Spanjaarden voor deze Madonna is ongekend hevig en algemeen. Tijdens de burgeroorlog waagden de roden het niet, slag om de strategisch zo belangrijke Montserrat te leveren, wetend dat zij daarmee de haat van mede- en tegenstanders zouden oproepen.

De historie van deze wonderlijke berg is gekleurd met vele bijna ongeloofllijke verhalen. Toen de abt Bartolone Garriga in de 16e eeuw de grote kloosterkerk wilde bouwen zocht hij steun bij Philips de tweede, die het ganse land opriep de bouw te steunen. In de jaren die volgden, beklommen geen zingende pelgrims de moeilijke weg tegen de berg op, maar vermoeide werkers, met zware zakken zand en cement, met stenen, ijzer en hout op hun rug. En zij bouwden de kerk, die heerlijke tempel van rust, waar men bij het binnentreden weer pelgrim wordt, ook al staat het parkeerterrein er rondom vol autobussen, ook al schettert muziek in de grote restaurants en is het voorplein gevuld met schreeuwende knechten van een bij voorbaat mislukte filmproduktie. Al deze dingen lijken betrekkelijk wanneer wij met de Benedictijner monnik die ons vergezelt dwalen door de kloostergangen, het Serafijnse gezang horen in de koorschool, waar sedert eeuwen het Gregoriaans wordt onderwezen, en in de immense bibliotheek, die meer dan 200.000 werken telt, de serene rust voelen, waar wijsheid rijpt en schoonheid van gedachte wordt geboren. Men weet dan dat al het op waanzin gelijkende lawaai van deze tijd de mensheid omkleedt als een slechtzittend pak, als een betrekkelijke uiterlijkheid, als iets dat gemakkelijk kan worden afgeworpen, in ruil voor het habijt van de eenvoud.

Admiraal Calamai verdronken

Ivorno. — Admiraal Maret Calamai, de directeur van het instituut van gecombineerde Italiaanse staven, is ter hoogte van Sardinië, waar hij met zijn jacht voer, overboord geslagen en verdronken. De admiraal, die 55 jaar oud is geworden, was van oktober 1953 tot mei jl. onderstafchef van de opperbevelhebber der geallieeerde strijdkrachten in het Middellandse Zeegebied. Hij was een broer van kapitein Piero Calamai, de gezagvoerder van het Italiaanse passagiersschip „Andrea Doria", dat vorig jaar juli bij New York na een aanvaring met het Zweedse passagiersschip „Stockholm" zonk.

De admiraal had zelf het roer in handen genomen, toen zijn jacht zwaar weer ontmoette. Hij werd door een hoge golf overboord geslagen. Pogingen van de andere opvarenden om hem te redden mislukten.

Nieuws uit Suriname

Paramaribo. — Deze maand hoopt het bestuur van de Nederlands-Portugees Israelitische gemeente het honderdjarig bestaan te herdenken van haar armenzorg.

Paramaribo. — Van twaalf tot veertien september aanstaande zal het instituut international de finances publiques te Wenen in congres bijeenkomen. De leiding zal berusten bij professor Maurice Masoin. Bij die gelegenheid zal de Surinamer, dr P. A. M. van Philips officieel als lid van de IFP worden opgenomen.

Paramaribo. — Ongeveer twee wek engeleden kwamen in Suriname aan mevrouw Weismuller-Meyer en professor Heringa van het Wilhelminafonds om na te gaan wat deze instelling kan doen op het gebied van de TBC-bestrijding bij de bosnegers. Om een goed beeld te krijgen maakten de bezoekers een reis naar de binnenlanden.

Paramaribo. — Daar weer talrijke incidenten op de Corantijnrivier hebben plaats gevonden zullen de districts-commissaris van Nickerie en het hoofd van de gewapende politie de grensrivier opvaren om een onderzoek in te stellen. Zoals bekend is de grens tussen Suriname en Brits Guyana nog niet officieel vastgesteld en de oorzaak van talrijke moeilijkheden. prof. Dr. Rudi van Lier zal met het gezelschap meereizen.

Paramaribo. — In het kader van de Food and Agriculture organisation der Verenigde Naties, is mr dr A. J. A. Quintus Bosz, distrikt commissaris van Nickerie uitgeleend aan Bolivia. De heer Quintus Bosz, die reeds eerder voor Suriname agrarische rechtelijke hervormingen heeft voorbereid, vertrekt dezer dagen naar Bolivia om de regering van dat land van advies te dienen over de aldaar heersende problemen op het gebied van grondbezit en gronduitgifte.

Paramaribo. — De distrikt commissaris van het distrikt Nickerie, een gebied dat 4 1/2 maal zo groot is als Nederland, heeft de hulp van sticusa ingeroepen voor het verkrijgen van Nederlandse, reeds gebruikte tijdschriften. Het doel hiervan is om de belangstelling voor de Nederlandse taal bij de bevolking te laten voortbestaan.

Op de scholen ontvangen de kinderen lessen in de Nederlandse taal, doch na het verlaten van de schoolbanken wordt vaak ieder kontakt met deze taal verloren. Van deze periodieken, welke tot oude jaargangen mogen behoren, heeft men jaarlijks 36.000 stuks nodig.

Paramaribo. — Daar de radiostations van Paramaribo in het distrikt Nickerie, bijzonder slecht worden ontvangen, hoopt het bestauur van de vereniging Nickerie Vooruit, in het gemeenschapshuis radio Nickerie, te kunnen onderbrengen. Het initiatief tot oprichting van een eigen radio omroep werd genomen, omdat radio Demerara (Brits Guyana) over een krachtige zender beschikt. Men wil voorkomen, dat straks Hagans propaganda langs deze weg de bevolking van Nickerie bereikt.

Majoor SIMONS had angstige ogenblikken

Minneapolis. — Majoor David Simons van de Amerikaanse luchtmacht die met een ballon een nieuw hoogterecord heeft gevestigd heeft op een persconferentie te Minneapolis verklaard, dat de hogere lagen van de dampkring "De enige plaats vormen, waar men kan ontkomen aan de geluiden van de aarde".

De direkteur van de maatschappij, die de ballon had vervaardigd, sprak over de moeilijkheden, die zich bij het experiment hebben voorgedaan. Zo was er onverwachts tussen de ballon en de aarde een zware onweersbui komen opzetten, waardoor de daling vijf uur was vertraagd. De wolken hadden de warmte tegengehouden die de aarde uitstraalt. Deze warmte had men voor het experiment echter nodig om te voorkomen, dat de ballon zou krimpen en dalen na het ondergaan van de zon. Tengevolge van de onweerswolken was de ballon steeds sneller gaan dalen, hetgeen de majoor slechts kon afremmen door het uitwerpen van ballasten, waaronder elektrische batterijen die aan valschermen waren bevestigd.

Majoor Simons was van oordeel, dat een waarnemingsballon op grote hoogte het weer met grotere nauwgezetheid zal kunnen voorspellen dan het thans bestaande net van posten op de aarde. Bovendien zou een waarnemingspost aan een ballon een veel groter gebied kunnen bestrijken.

Hij achtte het mogelijk, dat een onbemande ballon tot 150.000 voet stijgt en een bemande ballon tot een hoogte van 120.000 voet bereikt.

De opbouw van het Nederlandse padviljoen op de wereldtentoonstelling te Brussel vordert gestaag. Een deel van dit paviljoen is geheel koepelvormig met een open monding als ingang voor de bezoekers. In deze koepel zullen het scheepvaart- en waterbouwkundig gedeelte van de Nederlandse inzending onderdak vinden.

Uitwisseling van Amerikaanse en Russische radio-deskundigen

De Amerikaanse regering heeft de Russische regering een voorstel gedaan tot uitwisseling van delegaties van deskundigen op het gebied van radio en televisie, bijvoorbeeld in de loop van september, ter voorbereiding van onderhandelingen voor een uitwisseling tussen beide landen van niet-gecensureerde radio- en televisie-programma's. Dit voorstel is vervat in een memorandum, dat aan de Russische zaakgelastigde in Washington, Striganov, is overhandigd.

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken verklaart in het memorandum de Russische opvatting, dat de formaliteit van het nemen van vingerafdrukken bij het binnenkomen in de V.S., overeenkomstig de Amerikaanse wet een belemmering is voor de ontwikkeling van het verkeer tussen de V.S. en de Sovjet-Unie, niet te kunnen delen. De V.S. zijn van mening, dat eerder de houding van de Sovjet-Unie ten aanzien van deze verplichting de uitbreiding van de wederzijdse contacten belemmert.

De Verenigde Staten verklaren zich bereid, in te stemmen met het voorstel van de Sovjet-Unie tot het openen van onderhandelingen ter bevordering van de culturele, wetenschappelijke en technische betrekkingen, in samenhang met periodieke uitwisselingen van radio- en televisieprogramma's. Ter voorbereiding van deze onderhandelingen zouden bijvoorbeeld in oktober besprekingen kunnen worden gevoerd tussen de Russische ambassadeur in Washington en vertegenwoordigers van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken.

Amerikaans personeel te Londen wordt tegen griep ingeënt

Londen. — In Londen is bekend gemaakt, dat het Amerikaanse personeel aldaar zal worden gevaccineerd tegen de Aziatische griep. Deze maatregel is genomen, nadat bekend geworden is, dat meer dan vijfhonderd man dienstdoend personeel is aangetast door een golf van griep.

Een zegsman van de Amerikaanse luchtmacht deelde aan Reuter mede, dat men vermoedt hier met de Aziatische griep te doen te hebben, maar dat er geen zekerheid verkregen is, aangezien de symptomen noch op de normale griep wijzen noch op de Aziatische.

De vaccinatie zal voor de personeelsleden verplichtend zijn; aan het mede vaccineren van hun familie zal wel voorkeur worden gegeven, doch voor hun zal geen verplichting worden opgelegd.

TOM POES en de WRAAKGIER

2960 Heer Bommel kuchte gewichtig, toen hij het boekje opsloeg.

„Luister goed, naar hetgeen ik te bewraken heb, jonge vriend!" zei hij. „Dan kun je nog iets leren! Daar is dan in de eerste plaats de Markies van Cantecler de Barneveldt, die mij beledigt door mijn heer-zijn in twijfel te trekken! Dat schreeuwt om wraak! In de tweede plaats heb ik het oog op burgemeester Dickerdack, die liever zijn oren naar een grove wraakgier laat hangen, dan naar een heer van stand. Dat moet gewroken worden, jonge vriend! Maar ik ben nog niet klaar! Op de politie moet ik mij ook nog wreken! Zo'n Bulle Bas arresteert maar raak. Een grove figuur zonder onderscheidingsvermogen!"

„Maar......" begon Tom Poes.

„Geen gemaar, jonge vriend!" zei Heer Ollie, terwijl hij de tafelbel greep en die luid liet rinkelen. „De tijd is rijp, als je begrijpt, wat ik bedoel!"

Hij wendde zich tot Joost, die haastig binnentrad en vervolgde vastberaden: „Breng alles in gereedheid! Vanavond gaat het gebeuren, Joost!"

„Maar......," hernam Tom Poes.

„En jou verwacht ik ook hedenavond," besloot heer Ollie. „Laat mij nu met rust. Ik moet mij prepareren!"

PANIEK

DOOR C. BAUER

9

Een dodelijke vrees omhuivert hun roerloze gestalten, een dodelijke vrees neemt nu bezit van u allen. Bent u er wel zeker van dat u niet binnenkort in hun rij zal staan?......" Een vrouw gilde doordringend, drie van de meisjes vielen flauw, zonder enige waarschuwing dit keer. Mannenstemmen begonnen verward door elkaar te roepen en daartussendoor klonk onophoudelijk het schrille geluid van de onderwijzeres: „Meisjès! Meisjès! Meisjès dàn toch!"

Shane drong zich door de menigte tot hij vlak vooraan bij de beelden stond. Cathy had hij persoonlijk gekend en ook Patterson had hij bij diens leven enkele malen ontmoet, maar de gelijkenis viel hem tegen, zeker na de andere beelden die hij had gezien. Burke had hij nooit gezien, maar afgaande op de foto's was zijn beeld nog het best. Toen de groep opgewonden bezoekers langzaam wegtrok, bleef Shane nog een ogenblik bij de drie roerloze wasfiguren treuzelen. Deze keer was het een van zijn pijpen die uit zijn zak viel, dicht tegen de voet van Cathy. Een klein stukje was van haar schoen ging even later het fragment van Lincoln's broekspijp gezelschap houden. Shane knorde voldaan, het was gemakkelijker gegaan dan hij zich had voorgesteld. Hij knipoogde nog even tegen het drietal, stak zijn handen nonchalant in zijn broekzakken en liep neuriënd weg: „Drie kleine kleutertjes......"

De gids stond bij de uitgang en liet de stroom vertrekkende langs zich heengaan. Zijn halfgeopende hand hield hij achteloos voor het lichaam, discreet maar daarom niet minder dwingend. Shane wachtte tot de laatste bezoeker verdwenen was. Toen tikte hij de man op de schouder: „Denk je dat professor Jarrod een ogenblik te spreken is? Ik zou hem voor mijn krant wel een paar dingen willen vragen." Shane noemde de naam van een groot geïllustreerd weekblad. De gids keek Shane vanonder zijn pet listig aan. „Nou meneer...", zei hij bedenkelijk. Hij schoof zijn pet achterover en krabde zich hoorbaar op het hoofd. Shane haalde een halve dollar uit zijn zak en ging er wat mee staan spelen. „Kom nou," deed hij ongelovig, „het is een goedkope reclame voor jullie, als wij hier een goeie fotoreportage van maken..."

„Natuurlijk," stemde de gids toe, „natuurlijk, maar ik weet niet of professor Jarrod op dit ogenblik aanwezig is." Shane liet de halve dollar weer in zijn zak glijden en haalde er een hele uit. „Ga 'm dan toch maar even zeggen dat ik 'r ben," zei hij luchtig. De gids zag de dollar en bezweek. „Ogenblikje meneer!" Hij verdween en Shane ging voor een raam naar buiten staan kijken.

Het museum was ondergebracht in een ouderwetse villa die even buiten de stad in de bossen lag. Van de weg af was het grote, vuilwitte gebouw nauwelijks te zien. Er liep een brede oprijlaan naar toe en aan het begin daarvan stond een reusachtig bord met een pijl: „WASSENBEELDENMUSEUM PROFESSOR JARROD." Voor het huis, waar de hoofdingang was, lag een klein grasveld, omgeven door bomen en struiken. Achter het gebouw was een verwaarloosd park met een vijver waarin alleen nog maar een laag zwarte modder stond. De paden van het park waren door het snelgroeiende gras bijna niet meer te onderscheiden van de omgeving. Shane die vanuit het raam op deze woestenij uitzag, was juist hard bezig onder de indruk te komen van het troosteloze geheel, toen de gids terugkwam.

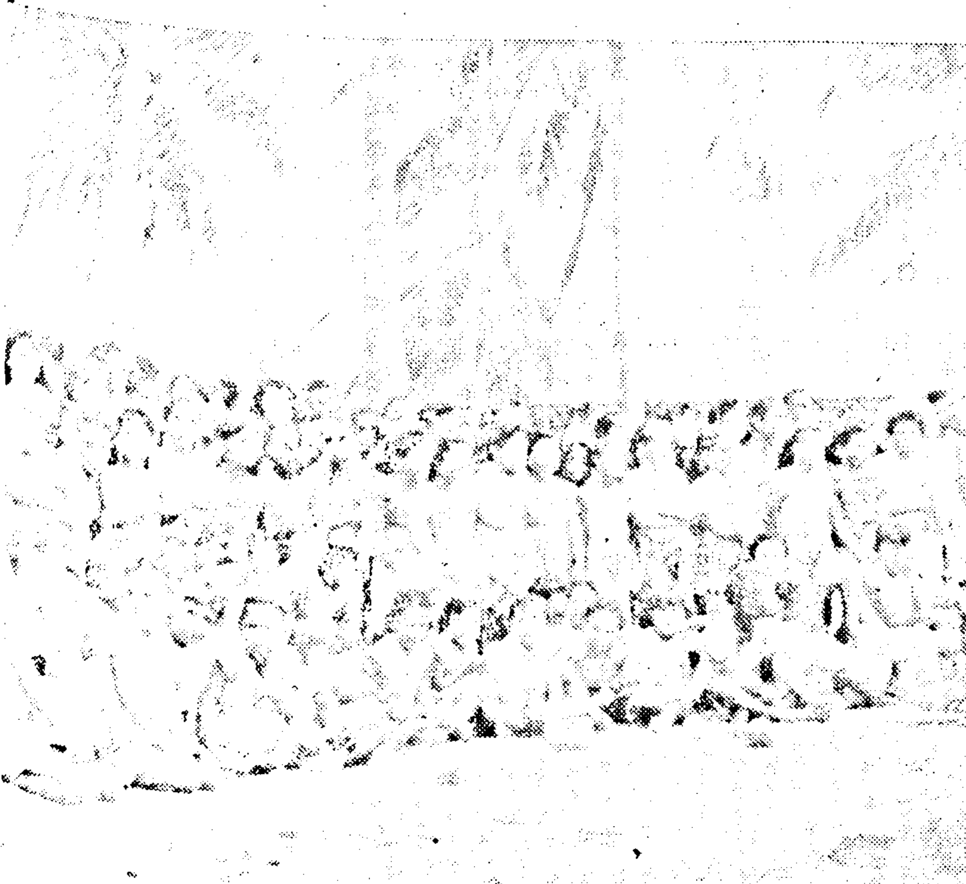
„Professor Jarrod vraagt of u bij hem wilt komen", zei hij met een vragende blik op Shane's handen. Shane gaf hem de dollar. De man tikte tegen zijn pet en ging Shane voor. Professor Jarrod bleek zijn vertrekken in het onderhuis te hebben, een doolhof van kamers en gangen. Opvallend was hier de stilte, in tegenstelling tot de andere verdiepingen van het gebouw, waar steeds het stemmengemompel van de bezoekers klonk. Zelfs van buiten drong bijna geen gerucht door, hoewel langs de ... oprijlaan toch onophoudelijk de auto's en de ... bussen af en aan reden.

De gids opende een deur, liet Shane binnengaan en sloot de deur toen weer achter hem. Shane had een ogenblik moeite om tussen de onbeschrijfelijke wanorde, die in het gehele grote vertrek heerste, de gastheer te vinden. Hij werd echter geholpen door het geluid van een beschaafde, zachte en bijna ... deesde stem: „Komt u verder meneer.....?"

„Williams," stelde Shane zich voor en hij noemde weer de naam van het tijdschrift. Gefascineerd keek hij toekijken hoe een tengere, omstreeks zestigjarige man met een kort zwart baardje zijn invalidewagentje behendig en snel tussen de stoelen en ... doorrolde. Toen hij bij hem was, stak de man de hand naar Shane uit. Die hand, evenals de andere, was gestoken in een lange, zwarte handschoen. „... meneer Williams — mijn naam is Jarrod, professor Jarrod. Dat professor is nog uit de tijd dat ik ... verdienstelijk probeerde te maken met beeldhouwen, maar ja..." hij stak beide gehandschoende handen verontschuldigend in de hoogte „...maar ja, daarvoor is het bezit van een paar ongeschonden handen de eerste vereiste." Zijn grijsgroene, melancholieke ogen glimlachten weemoedig. Toen veranderde hij plotseling van toon: „Maar gaat u toch zitten, meneer Williams." Hij wees uitnodigend op een stoel. „Ik ben helaas gedwongen om in mijn voertuig te bivakkeren." Shane knikte begrijpend en liet zich in een ouderwetse pluche stoel zakken. „Hebt u... 'n ongeluk gehad?" informeerde hij voorzichtig. Jarrod knikte bedachtzaam. „Tja...," zei hij afwezig, „tja, dat was 'n vervelende geschiedenis. Als u het ... weten wilt over mijn museum, dan zal ik u ook iets over dat ongelukje moeten vertellen, hoewel ik u er liever niet mee verveelde." Shane wilde wat zeggen, maar Jarrod hief zijn beide handen op. „Ik weet dat u iets vriendelijks wilt zeggen, meneer Williams, en daar ben ik u ook zeer erkentelijk voor, maar het is niet nodig. Ik meende wat ik zei...

(Wordt vervolgd)

Kinder-picnic van Ria Kroot werd enorm succes

Iedereen was welkom.... De enige voorwaarde voor deelneming was: wonen op Dakota of Tarabane en een zonnig humeur meebrengen.

Oranjestad. — Op de meest informele en daardoor zo sympathieke manier werd gisteren voor meisjes van Dakota en Tarabana een picnic georganiseerd. De deelneemsters behoefden geen lid te zijn van enige groep of vereniging; een leeftijdsgrens was er niet. Om mee te gaan behoefde men slechts naar de Shimarukustraat te komen, waar een lange rij particuliere wagens, die ook „zo maar waren gekomen" stonden geparkeerd.

Iedereen die er van hoorde was even enthousiast en daardoor behoefde er zelfs geen portemonnaie aan te pas komen. Zakenlieden schonken lekkernijen en limonade. Verschillende bedrijven zonden trucks voor transport en toen er op een gegeven moment toch nog een vervoerprobleem dreigde te ontstaan, nam Lion Kees in 't Veld kontakt op met zijn leeuwenvrienden en zorgden deze voor de grootste, mooiste bus van het eiland.

Wie er van hoorde, kwam spontaan helpen en zo mocht Ria Kroot die het initiatief nam, rekenen op voldende leidershulp. Wij zagen als haar assistenten Norma Stephen, Sophia Jansen, Francisca Morel, Fichi Boekhoudt, Remona Tromp, Tela de Palm, Zuster Cerina en Frère Canisius, terwijl ook Pater Kruidenberg van de partij was.

Met de bijna tweehonderd meisjes mee kwamen nog een drietal moeders, de dames Kock, Maduro en Tromp, die eveneens een stevige hand kwamen helpen.

Met zoveel spontaan hulpbetoon kon het niet anders of de piknik, die gehouden werd op de door de heer de Veer beschikbaar gestelde plantage op Balashi, werd een groot succes.

De kinderen hebben genoten en zien nu al uit naar het volgend jaar.

Ons leek het experiment byzonder geslaagd.

Met zoveel hulp van vele kanten, moet het zelfs mogelijk zijn volgend jaar dit alleraardigste spontane vakantiewerk voor iedereen van Mej. Kroot en haar vriendinnen te doen uitgroeien tot een volledig vakantieprogramma voor de jeugd van de zo dicht bevolkte woonwijken Tarabana en Dakota.

Rond de leidsters vormden zich al spoedig groepjes spelende en genietende meisjes. Zuster Cerina ontfermde zich over de kleinere meisjes.

De Britse luchtaanval in JEMEN

Londen. — Het Jemenitische gezantschap te Londen heeft een verklaring uitgegeven, volgens welke Britse vliegtuigen op 25 augustus brandbommen van een nieuw type in het gebied van Sjoekair in Jemen hebben gebruikt. Mensen, die de rook, die deze bommen verspreidden, hadden ingeademd, spuwden bloed en stierven.

De bommen hebben, aldus de Jemenitische verklaring, een grote vernietigende kracht en verspreiden een brandende vloeistof, die de dodelijke rook produceert.

Alle militaire posten in het gebied van Sjoekair zijn door deze bommen vernietigd en een deel van de bezettingstroepen is aan de gevolgen van het inademen van de rook overleden, zo wordt in de verklaring gezegd. Een woordvoerder van het Britse ministerie van Luchtvaart heeft te Londen gezegd, dat de Britse luchtmacht dit soort bommen bij geen enkele operatie gebruikt.

Arubaans Oratoriumkoor

Oranjestad. — De Arubaanse Muziekschool schrijft ons:

Zoals u zich ongetwijfeld zult herinneren, werd enige maanden geleden besloten tot de oprichting van een groot gemengd koor. Dit koor, dat onder leiding van Rien Hasselaar zal studeren, heeft als eerste doel de uitvoering van een oratorium bij de opening van het Cultureel Centrum. Het aantal leden, dat zich reeds aanmeldden, is inmiddels gestegen tot ruim honderd, terwijl de muziek van het Oratorium Judas Maccabeus van de componist G. F. Händel is uitgekozen voor een uitvoering bij deze gelegenheid.

Daar de muziek, voor het koor, zowel voor het orkest, een dezer dagen op Aruba wordt verwacht, stelt de heer Hasselaar zich voor om maandagavond 9 september met de repetities te beginnen. Zoals de meeste leden, die zich al hebben aangemeld, reeds zullen weten, worden de repetities gehouden in het oude kerkje aan de Wilhelminastraat te Oranjestad. Op deze eerste avond zullen bovendien nieuwe leden zich nog kunnen aanmelden.

Iedereen met een goede stem en belangstelling voor koorzang, wordt dus aangeraden deze avond te komen ter kennismaking. Bovendien zullen alle leden, die zich tot nu toe hebben aangemeld, nog een schriftelijke oproep ontvangen voor deze eerste repetitie.

Ad. Stenzen aangesteld als docent aan de Arubaanse Muziekschool

Oranjestad. — Voortdurend breiden de werkzaamheden van de Arubaanse Muziekschool zich uit en de belangstelling ervoor beweegt zich eveneens in opgaande lijn, waarbij het meest verheugende wel is, dat, dank zij het stelsel van „studiebeurzen" voor de school, praktisch ieder kind met enige muzikale aanleg, de kans krijgt zich verder te ontwikkelen.

Van zeer grote invloed op het succes van de school is geweest, dat zovele uitstekende amateur-musici in de afgelopen jaren hun beste krachten aan de school wilden geven. Zij maakten het mogelijk het terrein af te tasten en met overleg verder uit te bouwen.

Op het gebied van het vioolonderwijs deed de heer J. Cohen, tot dusver aan de school verbonden, in zijn vrije tijd baanbrekend werk. Nu hij binnenkort het eiland gaat verlaten en bovendien de belangstelling ook voor het vioolonderwijs zich zo sterk uitbreidde, moest de school gaan omzien naar een musicus, die zijn tijd geheel aan deze tak van het onderwijs kon wijden. Het bestuur van de school kan zich nu gelukkig prijzen, dat het een jeugdig, maar zeer begaafd Nederlands violist zich bereid verklaarde naar hier te komen. Het is de heer Ad. Stenzen, die hier per „Willemstad" een dezer dagen arriveerde.

De heer Stenzen, die pas 25 jaar oud is, is in het bezit van het diploma L.O. voor viool en alt van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij studeerde onder meer bij Jo Juda en Nap de Kleyn. Na het voltooien van deze muziekopleiding was hij werkzaam bij het Radio Orkest in Nederland en als tweede solo-altist bij het Nederlands Kamerorkest van Simon Goldberg.

Nu komt hij zijn beste krachten dan geven aan het vioolonderwijs op ons eiland. Het grote voordeel is, dat de Muziekschool nu niet alleen over een all round eerste klas docent beschikt, maar vooral ook dat de heer Stenzen een volledige dagtaak krijgt en dus op ieder gewenste tijd zijn lessen kan geven.

De vioollessen worden op dezelfde basis gegeven als de overige muzieklessen van de school. Iedereen is welkom, groot en klein. Wie het lesgeld zelf niet of niet geheel kan betalen, kan eventueel in aanmerking komen voor een studiebeurs.

Wie meer inlichtingen wenst, kan zich wenden tot de Arubaanse Muziekschool of direkt tot de heer Stenzen, die voorlopig zijn intrek nam in de woning van de heer Houtzagers, Kamerlingh Onnesstraat 25, Oranjestad.

Wij wensen de heer Stenzen een prettige tijd toe op Aruba en veel succes.

Rangoon. — De stad Ye, 150 km ten zuiden van Moelmein in Birma, is als gevolg van hevige regenval overstroomd. Meer dan tweeduizend huizen staan tot het dak onder water. Men vreest dat vele mensen zijn omgekomen. Het verlies aan vee is zeer groot.

RYTHMISCHE DANS- EN BALLET-SCHOOL VAN HET CULTUREEL CENTRUM ARUBA

De lessen aan de school, onder leiding van mej. ELS ATHMER, worden maandag 2 september 1957 hervat.

Aanmelding van leerlingen kan geschieden bij mej. ATHMER voornoemd, telefoon no. 1917, of aan de JULIANASCHOOL op Zaterdag 31 augustus a.s. van 10 tot 12 uur v.m.

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

verwittigt hierbij de SCHOOLGELDSCHULDIGEN, die schoolgelden en vergoeding voor leermiddelen over het schooljaar 1956/1957 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op 2 september 1957 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 3 september 1957 verschuldigd worden.

Aruba, 27 augustus 1957.

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

verwittigt hierbij degenen die schoolgelden voor de Arubaanse Technische School verschuldigd zijn voor het schooljaar 1956/1957, dat de aanmaningen hiervoor op 2 september 1957 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor op 3 september 1957 verschuldigd worden.

Aruba, 27 augustus 1957.

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

verwittigt hierbij de TELEFOONABONNEES, die hun telefoonabonnementen over de maand augustus 1957 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op de 2de september 1957 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 3 september 1957 verschuldigd worden.

Aruba, 27 augustus 1957.

CURSUS SPAANS L.O.

BEGINNELINGEN: aanvang **Maandag 9 Sept.**
aanmelding Huize de la Salle

REPETITIECURSUS: aanvang **Vrijdag 6 Sept.**
GEVORDERDEN: aanvang **Woensdag 11 Sept.**
Het cursusgeld bedraagt Fl. 15.— per maand met inbegrip van de benodigde boeken.

Bij voldoende deelname zal een cursus SPAANSE HANDELSCORRESPONDENTIE geopend worden. Opgave hiervoor Huize de la Salle.

Alle lessen worden gegeven van **5.30 - 7.30 p.m.** in het **St. Dominicuscollege.**

Fr. Henricus
Leraar Spaans M.O.
Lid Examencommissie L.O.

AMERIKAANS BASEBALL

Yankees winnen serie van 3 wedstrijden van de White Sox

De Chicago White Sox zijn er niet in geslaagd om van de laatste kans welke zij dit jaar kregen om van de strijd in de American League nog wat te maken te profiteren. Zij verloren gistermiddag hun derde achtereenvolgende partij van de Newyork Yankees en kwamen aldus 6½ wedstrijden achter de Yankees te staan.

Dodgers thans nummer twee van de National League

Enos Slaughter sloeg voor de Yankees in de 11de inning een homerun en Whitey Ford stond Chicago geen enkele run toe in de 11de inning zodat Newyork met 2-1 van de Chicago White Sox wonnen. Ford won voor Newyork en Dick Donovan die de gehele wedstrijd voor de White Sox had opgeworpen was de verliezende pitcher. Hank Bauer had in de derde inning een homerun geslagen voor de Yankees. Newyork had in de wedstrijd een totaal van 8 honkslagen tegen 5 van de White Sox.

Doordat gisteren geen enkele wedstrijd in de National League werd gespeeld, bleven de Milwaukee Braves natuurlijk op de eerste plaats met groot verschil.

Na de White Sox/Newyork Yankee serie van drie welke alle drie door de Yankees gewonnen werden, zijn de kansen voor de Yankee/Milwaukee World Series enorm gestegen.

Uitslagen van woensdag: American League, Yankees — Chicago 5-4, Boston — Detroit 1-0, Baltimore Orioles — Cleveland Indians 19-6, Washington — Kansas City 3-2.

National League: De Brooklyn Dodgers veroverden woensdag in de National League de tweede plaats na een 4-3 zege op de Chicago Cubs, terwijl de St. Louis Cardinals met 2-0 van de Pittsburgh Pirates verloren. Cincinnati won met 6-5 van Philadelphia en de Giants wonnen met 12—6 van de Milwaukee Braves.

V.G.K.S.-Hersengymnastiek

Willemstad. — Hedenavond om 9 uur wordt voor de Curom de finale V.G.K.S.-hersengymnastiek competitie 1957 uitgezonden.

De finalisten zijn de Bedrijfschool C.P.I.M. en de Leraren, Schroeder school Julianadorp.

Argentinie heeft invoeroverschot van 95,1 miljoen dollar in eerste helft dit jaar

Buenos Aires. — Volgens de gegevens van het Argentijnse bureau voor de statistiek had Argentinië in de eerste helft van het lopende jaar een invoeroverschot van 95,1 miljoen dollar, vergeleken met een invoeroverschot van 131.2 miljoen dollar in de overeenkomstige periode van 1956 en van 124,5 miljoen dollar in de eerste helft van 1955.

De invoer beliep in de eerste helft van dit jaar 615,7 miljoen dollar en de uitvoer 520,6 miljoen dollar. De uitvoer was 17,5 procent groter dan in de eerste helft van 1956, terwijl de invoer met 7 procent steeg. Engeland, Amerika en west-Duitsland zijn de voornaamste handelspartners van Argentinië.

Canasta - Drive

Willemstad. — De in de club de West gehouden canasta drive heeft de volgende resultaten gehad:

1e prijs heren Chin/Matroos 11410 p.
2e prijs Echtpaar Zandwijken 6450 p.
3e prijs hr Reeberg/Dikmoet 5490 p.
4e pr. dames Hoofdman/Bos Verschuur 4910 p.
5e prijs dames de Man/van der Loos 3905 p.

INVITACION

EL CONSUL GENERAL DE LA REPUBLICA DE VENEZUELA SE COMPLACE EN INVITAR A LOS VENEZOLANOS, A LAS AUTORIDADES CIVILES, MILITARES Y ECLESIASTICAS, AL HONORABLE CUERPO CONSULAR Y AL PUEBLO DE CURAZAO PARA QUE ASISTAN A LOS ACTOS QUE SE CELEBRARAN EL LUNES 2 DE SEPTIEMBRE ANTE LAS ESTATUAS DEL ALMIRANTE BRION Y DEL LIBERTADOR SIMON BOLIVAR DURANTE LOS CUALES TANTO EL COMO EL CAPITAN DE FRAGATA MANUEL PONTE RODRIGUEZ PRESENTARAN SENDAS OFRENDAS FLORALES CON MOTIVO DE LA VISITA A CURAZAO DEL DESTRUCTOR „ALMIRANTE BRION".

LUGAR: PLAZA BRION
HORA: 10.00 A.M.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Gaat AJAX nederlaag tegen Sportclub Enschede tegemoet

Interessant programma kenmerk van tweede competitie-dag

Het is natuurlijk weer Feijenoord, dat verreweg het meeste aantal toeschouwers kon boeken afgelopen zondag. 46.000 voetbalenthousiastelingen zagen Feijenoord en D.O.S. de eerste competitie-wedstrijd van het nieuwe seizoen spelen. De secondewijzer van scheidsrechter Van Leeuwens horloge had nog niet de eerste ommegang in het seizoen 1957—8 gemaakt, of D.O.S.' nieuwe keeper Frans de Munck kon met een mistroostig gezicht de bal al uit het net halen: 1 —0 voor Feijenoord! Schouten had met een onhoudbaar schot de score — denkelijk wel van de gehele Ere-Divisie — geopend.

Over het algemeen was er goed voorhoedespel aan beide kanten, maar de verdedigingen waren soms zeer zwak. D.O.S. had na 18 minuten een 3—1 voorsprong, maar de Feijenoord-speler Meerman bracht nog voor de rust de partijen op gelijke voet (3—3). Tenslotte slaagden beide ploegen er in het net nog eenmaal te vinden.

Verreweg de beste wedstrijd was Sportclub Enschedé — P.S.V. Het Diekman-stadion was geheel uitverkocht en een 26.000 toeschouwers hebben hun hart kunnen ophalen aan een vloed van doelpunten, waarvan er enkele van zeer goede kwaliteit waren. De aanval van de thuisclub was gevaarlijker, dank zij subliem spel van Abe Lenstra en de beide Duitse aanwinsten. Seemann scoorde tweemaal en toonde zich ook een speler van hoge klasse. De rust was met gelijke stand (2—2) ingegaan, maar kort na het begin van de tweede helft brak de grote storm los. Met prachtige passes bediende de briljant spelende Lenstra zijn vleugelspelers en in korte tijd stonden de oostelijken voor met 5—2.

Door Kruiver en Van den Heuvel redde de Philipsploeg nog zijn gezicht (5—4), bij wie Tevor Ford geen nieuwe voetbalroem oogstte. Een weinig mistroostig had hij het strijdperk verlaten, de vier doelpunten van zijn ploegmakkers zonder veel geestdrift begroetend. Maar een oude Nederlandse voetbalnaam herkreeg deze zondag nieuwe glans: Abe Lenstra speelde een glorieuze wedstrijd, maakte twee doelpunten en was de grondlegger van de overige goals.

Ajax krijgt het zeer zwaar te verantwoorden zondag!!

Ajax — M.V.V. is een wat vreemde wedstrijd geworden. Vóór de rust was M.V.V. zeer zeker de beste ploeg, maar kon niet tot doelpunten komen. Toen na de rust Den Edel en Snoeks (een grote aanwinst voor de Ajax-aanval) kort na elkaar doelpuntten, zakte de moed uit de M.V.V.-ploeg en was de wedstrijd voor de Maastrichtenaren verloren.

Te Geleen moest een falend Fortuna '54 het hoofd buigen voor het grote enthousiasme en werklust van het Groningse G.V.A.V. Appel scoorde wel voor Fortuna '54 het eerst, maar de Groningers wonnen tenslotte, dank zij twee doelpunten van De Grooth, zeer verdiend.

Al met al had deze eerste competitiedag wel wat surprises, tenminste als u de 2—1 zege van GVAV zo beschouwen wilt en het gelijke spel, dat D.O.S. te Rotterdam in het Feijenoord-stadion behaalde. Maar ook de start van Sparta en van het debuterende A.D.O., die beiden hun uitwedstrijd met drie doelpunten verschil wonnen, mag er zijn!

En het programma voor de tweede competitiedag???

Sportclub Enschedé — Ajax is nu de grote strijd. Er zijn al heel wat voetbalkenners, die de oostelijke ploeg als as. kampioenen brandmerken, maar wij geloven dat nog niet zo heel vlug. De nieuwe Sportclubvoorhoede, vijf zeer knap spelende voetbal-grootheden, moet eerst eens bewijzen een blijvende eenheid te zijn, hetgeen ook vorig jaar na eerst een daverend begin, niet het geval bleek te zijn, wat echter niet wegneemt, dat wij de kansen van de Sportclub voor deze wedstrijd hoger aanslaan dan van Ajax. Een gelijkspel zou reeds een zeer mooi resultaat betekenen voor de Amsterdammers.

In ieder geval belooft het een interessant duel te worden en zwaar zal de taak van spil Andriesen zijn (contra Seemann), alsmede van de nieuweling Van Ham, die als schaduw van Abe Lenstra moet optreden.

De wedstrijd B.V.V. — N.A.C. eindigde vorig jaar voor de ploeg uit Breda als een ware nachtmerrie. Met 8—0 bleef de Bossche thuisclub in de meerderheid, vandaar dat nu N.A.C. wel met een tikkeltje angst en schrik nog het stadion „De Vliert" zal betreden of........ vol eerlijke „wraak"-gevoelens om deze smadelijke nederlaag eens grondig te wreken! Een gelijkspel — het zou het tweede gelijke spel dan voor B.V.V. worden — is lang niet onmogelijk.

G.V.A.V. — Amsterdam wordt voor de „Zwarte Schapen" een moeilijke opgave. Vorig jaar zijn te Groningen heel wat kampioensbonzen gestruikeld. Van Feijenoord en Fortuna '54 werden verslagen en Landskampioen Ajax mocht blij zijn met het 1—1 resultaat. Bovendien was de start van de Groningers tegen Fortuna '54 vorige week zeer verdienstelijk, neen, de kans is groot, dat G.V.A.V. het „eigen" publiek de eerste thuiszege kan aanbieden.

D.O.S. — Fortuna '54 is voor de Geleense voorhoede de kans om de oude doelman De Munck eens een zeer drukke en zo onprettig mogelijke middag te bezorgen. En geloof maar, dat de Fortuna-voorwaartsen zullen trachten de „Zwarte Panter" zoveel mogelijk te passeren, maar of dit zal gelukken? De Kanaries zijn op eigen terrein een lastige en gevaarlijke tegenstander, die reeds menig verrassend resultaat daar hebben weten te behalen.

Heel Rotterdam bespreekt de kansen van haar respectieve favorieten: Sparta — Feijenoord. Een totaal uitverkocht Sparta-terrein zal getuige zijn van een uiterst spannende derby, in welke wedstrijd wij vanwege de niet al te sterke Feijenoord-achterhoede de kansen van de Spartanen het hoogst aanslaan.

A.D.O. — V.V.V. '03: Dit wordt dus de kennismaking voor de Hagenaars met het voetbal van de hoogste kwaliteit. De wedstrijd tegen Elinkwijk vorige week was geen al te beste maatstaf, hoewel de 4—1 zege een mooi begin was. A.D.O. heeft het kunnen klaar spelen om sinds vorig jaar thuis ongeslagen te blijven en de Hagenaars zullen alles in het werk stellen om tegen de ploeg uit Venlo dit trots rekord te handhaven en dit is misschien wel mogelijk. Tegen Blauw Wit speelden de Venloënaren niet zulk een daverende partij.

Verder kan Blauw Wit van N.O.A.D. winnen, M.V.V. het niet te sterke Elinkwijk met een nederlaag huiswaarts zenden en kan Trevord Ford zijn ploeg tegen Rapid J.C. naar de eerste overwinning van dit seizoen leiden.

Het programma luidt:

Ere-Divisie: B.V.V. — N.A.C.; G.V.A.V. — Amsterdam; D.O.S. — Fortuna '54; Sparta — Feijenoord; Blauw Wit — N.O.A.D.; A.D.O. — V.V.V. '03; M.V.V. — Elinkwijk; Enschedé — Ajax; Rapid J.C. — P.S.V.

Bemanningsleden van „Mormacksurf" in arrest gesteld

Buenos Aires. — De Argentijnse autoriteiten hebben verscheidene bemanningsleden van het Amerikaanse schip „Mormacksurf", dat in aanvaring is geweest met de „Ciudad de Buenos Aires", in arrest geplaatst. Onder hen bevindt zich de stuurman die op het ogenblik van de aanvaring op de brug van het Amerikaanse schip stond. Ook de Argentijnse loods op het Amerikaanse schip staat onder arrest. De kapitein, Sommers, is gisteren een verhoor afgenomen.

Geredden hebben verklaard, dat de meeste derdeklasse passagiers zich op het ogenblik van de aanvaring in de grote slaapzaal onder het voordek ter hoogte van de waterlijn, bevonden. Velen van hen zijn met de „Ciudad de Buenos Aires" onder gegaan.

Het juiste aantal opvarenden heeft men niet kunnen vaststellen, omdat kinderen beneden zes jaar zonder betaling meevaren en dus niet op de passagierslijst voorkomen.

Mars ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Wilhelmina

Willemstad. — Ter gelegenheid van de verjaardag van H. K. H. Prinses Wilhelmina wordt morgen een mars door Willemstad gehouden door de Tamboers en Pijpers, de mariniersfanfare en een compagnie mariniers; de mars vangt te 9.15 uur aan.

Vanuit Fort Amsterdam wordt gemarcheerd via Breedestraat, Pietermaai, Theaterstraat, de Ruyterkade, Handelskade, Heerenstraat, Madurostraat, Columbusstraat, Kerkstraat, Helfrichplein, Breedestraat, naar de parkeerplaats Marietje.

De deelnemende troepen staan onder commando van de kapitein der Mariniers Lt. Korteroever.

Samenzweerders te Soedan veroordeeld

Khartoem. — De krijgsraad te Khartoem heeft de leider van een samenzwering tot omverwerping van de Soedanese regering, majoor Kebeida, veroordeeld tot twintig jaar gevangenisstraf.

Drie samenzweerders werden verder veroordeeld tot gevangenisstraffen van twintig, veertien en tien jaar. Twee andere kregen zeven jaar gevangenisstraf. Alle veroordeelden zijn officieren.

De samenzwering was in mei van dit jaar ontdekt.

Visser vangt Valk

Trente. — Giulio de Paoli heeft zaterdag, toen hij aan de oever van de Adige (Noord-Italië) stond te vissen, een valk gevangen. Toen hij zijn dobber met een boog in de rivier wilde slaan, slokte de valk in een snelle duikvlucht het aas met de vishaak op. De visser werd door de vogel in het water getrokken, waar hij bijna verdronk, doordat hij in de lijn verward raakte. Na een verwoede strijd wist hij tenslotte echter de roofvogel te doden.